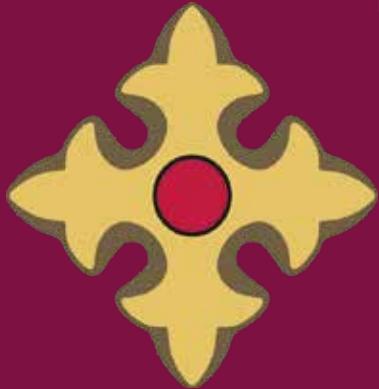
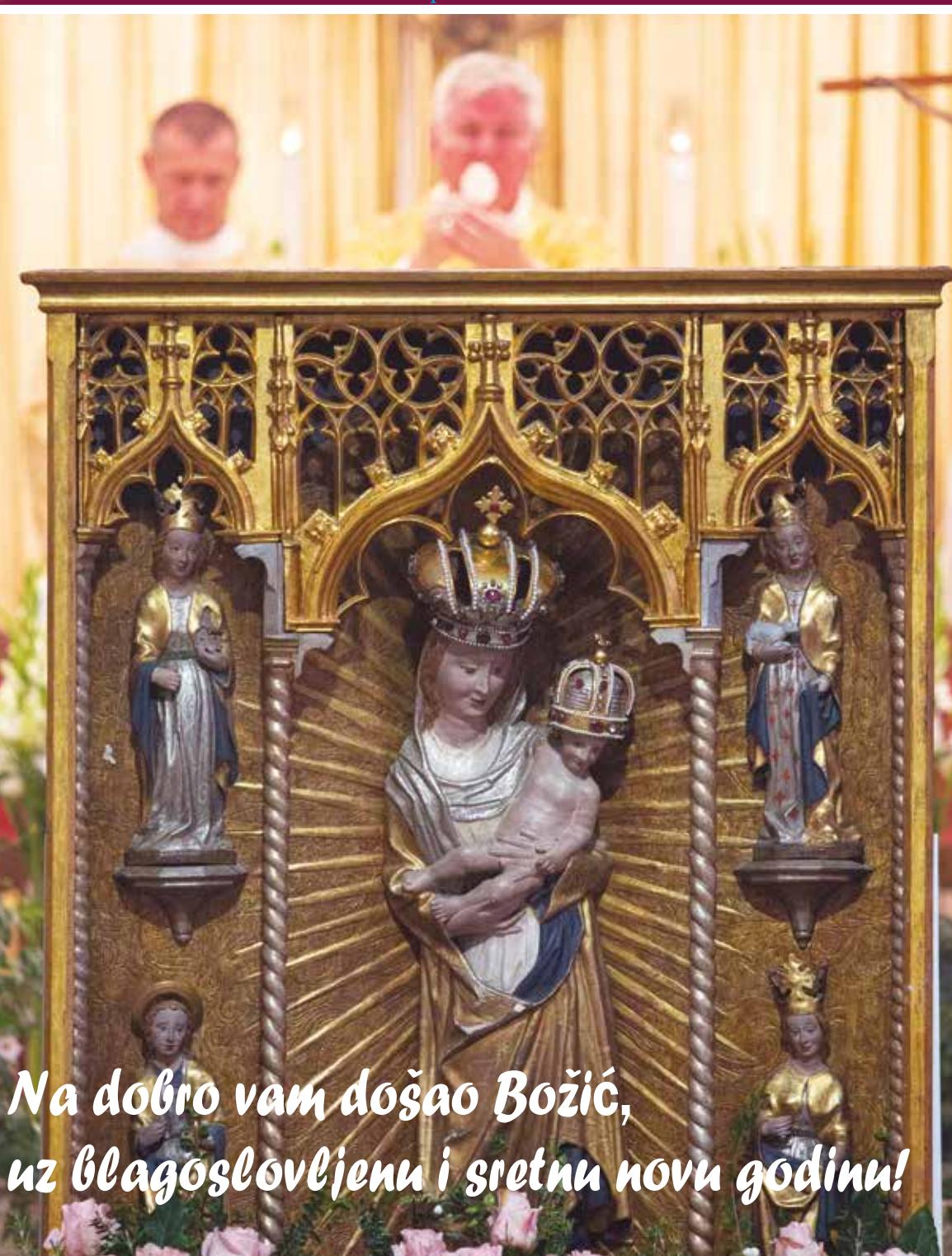

Advocata Croatiae

List svetišta i župe Majke Božje Remetske
Božić 2022. :: Zagreb
godina 26. :: broj 79 :: cijena 20 kuna
www.zuparemete.net

*Na dobro vam došao Božić,
uz blagoslovljenu i sretnu novu godinu!*

Šutnja negira Boga i čovjeka

Riječ »RIJEĆ« je napisana u Bibliji 699 puta, u 675 stihova. »U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog. Ona bijaše u početku u Boga. Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa. Svemu što postade u njoj bijaše život i život bijaše ljudima svjetlo; i svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuze.« Na riječi najfilozofskijeg djela ikad napisana može se promišljati s različitim aspekata: s teološkog, komunikološkog, filozofskog, religijskog, socioološkog, psihološkog, međuljudskog, pa i psihiatrijskog. Riječ »Riječ« ključna je odrednica kojom je Bog obdario čovjeka da govori, bilo 'glosom', jezikom, riječju, ali da govori, pa i znakovnim jezikom da prenosi riječi kojom ga je Bog obdario. Snaga riječi pokazuje se i u Evandelju: »I Riječ tijelom postade«. U stvaranju svijeta i »Reče Bog«, opet se očituje riječ. Bog daje čovjeku riječ, ne da šuti, nego da komunicira s čovjekom i s Bogom. Čovjeku je Bog dao riječ i dar govora kako bi mogao reći i zastupati istinu, istodobno iznijeti svoju patnju, bol, radost. Nije riječ puko sredstvo govora, nego sredstvo istine i ljubavi. Protiv riječi je često šutnja, osobito u današnjem svijetu tehnologizacije, pa je upitno je li tehnička ubila riječ ili nemoć ljudske osobnosti? Tu se postavlja vrlo osjetljivo pitanje – je li šutnja grijeh koja negira Boga. Primjećuje se, često, a i vrlo religiozni bračni parovi međusobno šute, ali su redoviti u crkvi i idu na pričest na »sud i osudu« prema pretpričesnoj molitvi sv. Ivana Zlatoustoga ili Bazilija Velikoga. Ili, u susjedstvu ako nema komunikacije?

Riječ je Božje remek djelo i ona je sve i po njoj sve postade, pa i Božić je nastao po riječi koja opetovano traži razgovor, dijalog, međusobno razumijevanje. Zato se Božić i naziva obiteljskim blagdanom, jer u njemu je toplina riječi, a ne šutnja iz koje izlazi prijezir. Bez dijaloga i riječi čovjek upada u »duhovnu zapuštenost« koja ima uporišta u Papinoj katehezi na općoj audienciji od srijede 26. listopada 2022. Upozorava između ostaloga na razlučivanje koje nije prvenstveno logički postupak; tu je riječ o djelima, a djela imaju čuvstvenu konotaciju, što treba prepoznati, jer Bog govori srcu. »Uđimo, dakle, u meritum prvog afektivnog načina djelovanja, predmet razlučivanja, a to je duhovna suhoća.« Možda bi je bolje bilo nazvati »duhovna zapuštenost«, jer ona je često između religije i psihiatrije. Kako Papa navodi - to je »zamračenost duše, uzburkanost u njoj, pobude na niske i zemaljske stvari, nemir uslijed različitih uzrujavanja i napasti što nas potiče na nepouzdanje, bez nade, bez ljubavi, gdje se sva duša osjeća lijrenom, mlakom, žalosnom i kao rastavljenom od Stvoritelja i svoga Gospodina«. Duhovna praznina, bolje rečeno »duhovna zapuštenost« osobu nikad ne čini radosnom ma koliko ona bila religiozna i živjela u blagodati ovoga svijeta. Religiozna vanjština nikad ne može nadomjestiti duhovnu prazninu, pa ponekad nije za čuditi se ako se kršćane ne promatra kao u prvim stoljećima – kako se vole, kako se ljube, raduju se, sve dijele, sretni su.

»S dijalogom u ljubavi, sretan Božić!«

Vlado Čutura

IMPRESSUM

Izdavač: Župa Uznesenja BDM - Remete
Za izdavača: o. Antonio-Mario Čirko
Adresa uredništva: Česmičkoga 1, 10000 Zagreb
Telefon: 01/4500 500
E-adresa: zupa.remete@gmail.com
Glavni urednik: o. Antonio-Mario Čirko
Izvršni urednik: Vlado Čutura

Fotografija na naslovnicu: Mala Gospa 2022.

Fotograflari: Šime Lugarov, arhiva Svetišta M. B. remetske

ZAGREBAČKA BANKA: HR2923600001101548338

PRIVREDNA BANKA: HR3323400091100230477

ISSN: 1331-4092

Grafička priprema: Slavica Čutura

Tisk: M-PRINT, Zagreb

Časopis izlazi tri puta godišnje: za Božić, Uskrs i Veliku Gospu

5

Duhovni Nacionalni susret roditelja ubijene djece

Pod zaštitom sv. Male Terezije: »U Božjim očima ništa nije maleno«

- *Ubijeno više od 400 nevine djece, s ove strane granice. Koliko ih je ubijeno u Herceg Bosni, BiH, s onu stranu granice, još se istražuje*

Vlado Čutura

8

**Domovina i dijaspora
Jačajmo zajedništvo domovinske i iseljene Hrvatske!**

- *Bez obzira na raznolikost te hrvatske dijaspore, svi oni čuvaju svoj hrvatski i katolički identitet i ponosni su na svoje korijene. Zato moramo priznati da je to golema snaga, koje počesto nismo niti svjesni.*

prof. dr. sc. Božo Skoko

14

PROSLAVA MALE GOSPE S LIKOM GOSPE REMETSKE

Crkva se raduje obitelji i svakom djetetu koje je znak Božje ljubavi

- *Bog, naime, često izabire malenost ...Marija je nositeljica nade za čitav svijet, ona je početak našega spasenja i zato njoj zahvaljujemo za sva rođenja i svu djecu i molimo da Gospodin blagoslovi naše obitelji, da se ne raspadaju, da budu čvrste u zajedništvu ljubavi - istaknuo je biskup Košić.*

28

Duhovna obnova Zajednice obitelji na Mrežnici

Tvrdoglavi roditelj ne zna najbolje za svoju djecu

- *»Što će biti od našega djeteta« uvelike ovisi o našoj spremnosti za suradnju s Gospodinom.*

Ivana Kanceljak

32

Bilo kuda digitalni uređaji su svuda

- *Korištenje digitalnih uređaja za mlade ne bi trebalo biti u funkciji niti kazne niti nagrade nego pametno korištenje u dogovorenem vrijeme, s jasnim pravilima, bez korištenja za vrijeme jela, bez digitalnih uređaja u dječjim i spavaćim sobama.*

Jadranka Bizjak Igrec

- 4 Meditacija - Bit Božića - o. Jakov Milić
12 Biti u svijetu, ali ne od svijeta
- o. Antonio-Mario Čirko
18 Župni malonogometni turnir
- Krešo Šušnić
22 Zadrži smjer
24 Jačanje zajedništva kroz kovčeg
saveza

- 26 Jesen došla, Mala Gospa prošla
- Nevenka Vukojević
34 Pisanjem do duhovnog blagostanja
- Slavica Čutura
36 Kronologija
41 Sluša svakoga jer svaka osoba je Božji
dar - Vlado Čutura

- 42 Unatoč kiši i hladnoći »Gore srca«
43 Hodocače mlađih u Mariju Bistrigu
44 Taizë - molitva u Remetama
45 Stranice za školarce
46 Jubilarci
47 Matice

Bit Božića

- *To je Krist koji je čovjek kao ja i ti. Čovjek koji nam daje primjer kojega trebamo i možemo naslijedovati.*

Autor:
o. Jakov Milić

to je zapravo bit Božića? Božić je proslava Kristova čovještva, dovršetak onoga što se dogodilo kod Utjelovljenja, kad je Riječ tijelom postala.

Tjelesnost Kristova zapravo leži u samoj srži Karmela. Premda taj aspekt nikad u povijesti Crkve nije nestao, u molitvi je Kristovo čovještvo često bilo zanemareno, dok sv. Terezija nije na to počela stavljati naglasak. Njezino se obraćenje dogodilo promatranjem kipa Krista kojega bičuju. Kristova je tjelesnost bila katalizator njezina strelovitog uspona prema svetosti. Slaviti Kristovu tjelesnost znači nalaziti primjer kojega možemo naslijedovati, jer to je Krist koji je u sve-mu nama bio sličan, osim u grijehu. To je Krist koji se rodio, koji je morao jesti i piti, kojemu je bilo vruće tijekom ljeta u Svetoj Zemlji. To je Krist koji je imao prijatelje, Krist koji je dopustio da ga Ivan Krstitelj Krsti, Krist koji je plakao za Lazarom koji je umro, Krist koji se od tjeskobe krvlju znojio, Krist kojega su izdali, Krist kojega su pljuvali, Krist koji je osjetio bogonapuštenost na križu, Krist koji je umro za tebe.

To je Krist koji je čovjek kao ja i ti. Čovjek koji nam daje primjer kojega trebamo i možemo naslijedovati. A sve je to započelo Utjelovljenjem i Božićem. Samo otajstvo Kristova Utjelovljenja kao bespomoćnog djeteta i rođenja od siromašnih roditelja govori o silnoj

Božjoj želji da bude nama sličan. Mogao je dolepršati na krilima svojih anđela, mogao je svrgnuti cara s prijestolja i vladati svijetom. Mogao je utjeloviti se na bezbroj veličanstvenijih načina od onoga kako je to učinio. Ali je došao ovako da bi nama bio sličan, došao je da bismo ga mogli zavoljeti, jer on ne traži ništa od nas osim toga da ga u slobodi volimo.

**Mogao je utjeloviti
se na bezbroj
veličanstvenijih načina
od onoga kako je to
učinio. Ali je došao
ovako da bi nama
bio sličan, došao je
da bismo ga mogli
zavoljeti, jer on ne traži
ništa od nas osim toga
da ga u slobodi volimo.**

dovanje. Neka nam dijete Isus ovoga Božića uistinu postane primjer življjenja kršćanstva: primjer poniznosti, poučljivosti, iskrenosti, svijesti naše malenosti. Rastimo u svijesti da nam je beskrajno potreban dobri Otac da možemo živjeti puninu života i rasti do onoga što nam kao ljubljenomu djetetu Božjemu pripada.

Neka ovaj Božić bude prilika za novi početak, za novo rođenje. Za ostavljanje svojih starih rana, trauma, strahova i boli u prošlosti. Ovo je prilika za novi početak. Dopusti da ti zasjaji svjetlo Mladoga Sunca i da rasvijetli tvoje tmine. Prati to svjetlo do onoga gdje te Bog zove.

Duhovni Nacionalni susret roditelja
ubijene djece

Pod zaštitom sv. Male Terezije: »U Božjim očima ništa nije maleno«

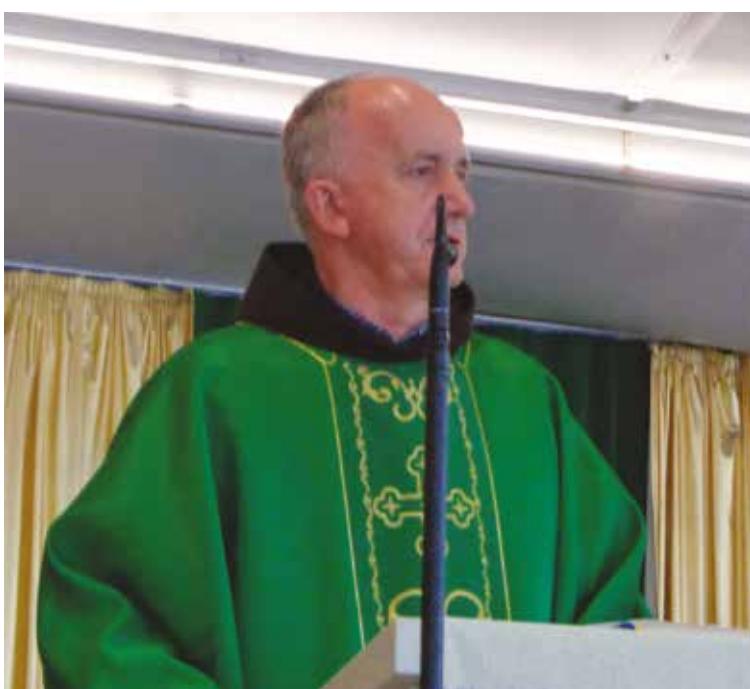
- Ubijeno više od 400 nevine djece, s ove strane granice. Koliko ih je ubijeno u Herceg Bosni, BiH, s onu stranu granice, još se istražuje*

Asvetištu Najvjernije Majke Odvjetnice Hrvatske u zagrebačkim Remetama pod geslom misli sv. Male Terezije »U Božjim očima ništa nije maleno«, u nedjelju 2. listopada priređen je duhovni susret roditelja ubijene djece u obrambenom Domovinskom ratu, obitelji hrvatskih stradalnika, hrvatskih branitelja i mučenika. U desetom duhovnom susretu hrvatskih branitelja i stradalnika, te drugom nacionalnom duhovnom susretu roditelja i obitelji ubijene djece u obrambenom Domovinskom ratu okupilo se više stotina vjernika iz svih krajeva Hrvatske i Bosne i Hercegovine, od Širokoga Brijega, Zadra, Slavonskoga Broda, Vukovara, Banovine. Predvođeni predstavnicima Zajednice udruga hrvatskih civilnih stradalnika, zatim županijskih predstavnika, brojnih braniteljskih udruga te hodočasnika prisustvovali su misnom slavlju koje je predslavio fra Miljenko Mića Stojić, vicepostulator postupka mučeništva »Fra Leo Petrović i 65 subraće«, uz

*Pokrenut
je duhovni
Nacionalni dan
o ubijenoj djeci
u obrambenom
Domovinskom
ratu. Istodobno
je niz inicijativa
u gradovima i
županijama da se
parkovi, škole i
igrališta imenuju
po imenima
ubijene djece u
obrambenom
Domovinskom
ratu.*

*Autor:
Vlado Čutura*

upravitelja Svetišta o. Antonija Marija Čirka te više svećenika. U propovijedi o. Stojić je istaknuo da je to okupljanje i sjećanje na žrtve dokaz da nije umrla i da nikada ne će umrijeti u našemu hrvatskom narodu vjera u Boga i vjera u svoj narod. »Oni su tako živi u vama i hvala vam«, kazao je propovjednik. »Nesreće koje su vas snašle i koje su snašle sve vas posljedica su istočnog grijeha. Čovjek se u zemaljskom raju polakomio i sada nam je tako kako jest. Ali to ne znači da mora trajno ostati u tome stanju i kao izgubljen lutati ovom zemljom. Isus Krist je preokrenuo našu sudbinu. Ako smo s njim, pobjeđujemo pa ne znam kakvu muku doživjeli. Pokazao nam je jasno da poslije smrti dolazi uskrsnuće za one koji vjeruju.« Nadalje je o. Stojić kroz biblijska čitanja pozvao da treba prikupiti snagu i obnovljeni krenuti naprijed. Ukratko je kao vicepostulator ubijenih franjevaca orisao povijest, te istaknuo snagu nadbiskupa Stepinaca kojega su 1946. uhitili htijući ga slomiti, da izda i svoju vjeru i svoju domovinu, ali nisu uspjeli. »Slično nam govori današnje prvo čitanje iz Knjige proroka Habakuka. On je nepokolebljivi vjernik i domoljub posvećen opominjanju svoga naroda da ide Božjim putem, inače će se veliko zlo svaliti na njega.« Nadalje je o. Stojić kazao: »Vi koji ste se danas skupili ovdje dobro ste sve to osjetili u svome srcu. U jednome prevažnom trenutku povijesti čuli ste zov srca i čuli ste zov domovine, kao i čitava vaša obitelj. Odazvali ste se, ponijeli svoj križ i danas možete uzdignute glave kročiti ovom zemljom. Pridonijeli ste rađanju naše slobode, čemu su stremili nebrojeni naraštaji hrvatske nam braće i sestara. Čast je živjeti u ovim vremenima, kao što je apostoli ma bila čast živjeti u onim njihovima.« Osvrćući se na ubijenu djecu u obrambenom Domoivnskom ratu, propovjednik o. Stojić je rekao da cijela povijest nevino ubijanih u totalitarističkom i osvajačkom režimu podsjeća nas ovo i

na Domovinski rat. »U njemu je ubijeno više od 400 nevine djece, s ove strane granice. Koliko ih je ubijeno u Herceg Bosni, BiH, s onu stranu granice, još se istražuje. Ni jedno od njih ne smije biti zaboravljen, moramo mu pronaći ime i prezime i sve ono što se može saznati o njemu. Oni su naši pravi mučenici, oni su naši zagovornici na nebu.« U svojoj zahvali upravitelj svetišta o. Antonio Mario Čirko, je istaknuo da u svetištu koje iako je ranjeno potresom ponosno stoji i govori o zajedničkoj prošlosti, ali i budućnosti da je Bog uvijek s nama i da postoji nebo i život vječni. Zahvaljujući se fra Miljenku Stojić da upravo kroz svoje djelovanje itekako poznaje značenje žrtve iz ljubavi za bližnjega.

Po završetku mise više od stotinu prikupljenih fotografija blagoslovljeni su uz molitvu. U ime organizatora Ivan Pavić je kazao da im je nakana da to bude stalni izložbeni postav koji će biti opomena da se zlo nikad više ne ponovi. »Upravo je na nama mladima da preuzmemu opomenu i pošaljemo poruku da će dobro pobijediti zlo. Kao dijete, proživiljavao sam agresorski srpski rat u kojem su ubijeni moji vršnjaci i mlađi od mene. Bog je na strani pravde pa tako i naš obrambeni Domovinski rat. Nažalost, natopljen je krvlju djece, a to sjeme i temelj naše slobode. To su naše sveci i naši anđeli«, istaknuo je magistar Pavić. Posebno je naglasio da je upravo u remetskom svetištu začeta ideja da to bude Nacionalni dan ubijene djece pod zaštitom sv. Male Terezije. Poslije simpozija koji je održan u franjevačkom samostanu u Pridvorju, u organizaciji Glasa Koncila i Fakulteta hrvatskih studija, te udruga hrvatskih civilnih stradalnika, pokrenut je duhovni Nacionalni dan ubijene djece u obrambenom Domovinskom ratu. Istdobro je niz inicijativa u gradovima i županijama da se parkovi, škole i igrališta imenuju po imenima ubijene djece u obrambenom Domovinskom ratu.

Domovina i dijaspora

Jačajmo zajedništvo domovinske i iseljene Hrvatske!

- Bez obzira na raznolikost te hrvatske dijaspore, svi oni čuvaju svoj hrvatski i katolički identitet i ponosni su na svoje korijene. Zato moramo priznati da je to golema snaga, koje počesto nismo niti svjesni.*

Autor:
prof. dr. sc. Božo Skoko

Jako prema popisu stanovništva, u Hrvatskoj živi manje od 4 milijuna stanovnika, Hrvatska se zapravo može podići s 8 milijuna »svojih« ljudi. Izuzmemeli Hrvate u Bosni i Hercegovini i hrvatske manjine u susjednim zemljama, činjenice govore kako još više od 4 milijuna hrvatskih iseljenika i njihovih potomaka živi na raznim svjetskim meridijanima i paralellama. Među njima su najbrojniji potomci onih, koji su željni kruha i slobode, odlazili iz domovine još od kraja 19. i početka 20. stoljeća. Uglavnom su dobro integrirani i poštovani u novim zajednicama, od Kanade i Sjedinjenih Američkih Država, preko Argentine i Čilea, do Australije i Novog Zelanda. Predstavljaju snažan potencijal političke, društvene i gospodarske moći. Međutim, pitanje je u kojoj mjeri oni

»osjećaju« Hrvatsku, što im znači hrvatski identitet i što bi ih moglo privući da više posjećuju domovinu svojih predaka, ulažu, promoviraju i lobiraju za njezine političke interese. U iseljenoj Hrvatskoj su i djeца političkih emigranata nakon Drugoga svjetskog rata, koji su prilično integrirani, ali iznimno osjetljivi na ideološke teme u domovini, pa često unose žaru društvene aktivnosti svojih zajednica. Tu drugu, izvan-domovinsku Hrvatsku čine i vrhunski znanstvenici, humanisti, stručnjaci i gospodarstvenici, koji se nisu zadovoljavali stanjem bivšoj Jugoslaviji te su u potrazi za slobodom i demokracijom te boljim uvjetima života i rada gradili svoje karijere na Zapadu i danas čine elite tamošnjih društava. Njima su se pridružili oni koji su Hrvatsku napuštali posljednjih trideset godina – od profesionalaca, koji su zahvaljujući svojim talentima, znanjima i kreativnosti brzo se integrirali u nova društva do onih koji su u potrazi za bolje plaćenim poslovima i pravednijim društvima postali privlačna i još uvijek jeftina radna snaga brzo rastućim zapadnim gospodarstvima. Ne smijemo zaboraviti ni naše gastarbjtere, koji su od šezdesetih godina prošlog stoljeća trbuhom za kruhom odlazili u Njemačku, Austriju, Švicarsku i druge zapadne zemlje. Dok su oni jednom nogom stalno u domovini, njihova su djeca obrazovani i dobro stojeći građani svijeta, koji rado ljetuju u Hrvatskoj, slušaju hrvatsku glazbu i radije navijaju za Hrvatsku nego za reprezentacije zemlje u kojoj su rođeni. Bez obzira na raznolikost te hrvatske dijaspore, svi oni čuvaju svoj hrvatski i katolički identitet i ponosni su na svoje korijene. Zato moramo priznati da je to golema snaga, koje počesto nismo niti svjesni. Ili pak odlazimo u krajnost pa od tih ljudi imamo potpuno kriva očekivanja i doživljavamo ih više kao stereotip, a manje kao dio velikog hrvatskog bića, koje bi valjalo čuti, istražiti, privući... U presudnim trenucima za stvaranje, obranu, a kasnije i izgradnju Hrvatske, osjetili smo jedinstvo dijaspore i domovine. Bez obzira je li riječ o prvoj, drugoj ili trećoj generaciji, skupljala se pomoć za Hrvatsku, lobiralo za njezino priznanje, nabavljalo oružje, sudjelovalo u obrani. Kasnije smo to jedinstvo vidjeli tek tijekom bodrenja Vatrenih na velikim

sportskim natjecanjima, kad su svoje hrvatske korijene isticali i oni koji ih done davno nisu bili svjesni.

Bilo je devedesetih i velikih planova kako će doći do masovnijeg povratka i ulaganja naših iseljenika, međutim to se nije ostvarilo, jer naviknuti na uređena društva, učinkovitu administraciju, poštenu, pravednu i brzo pravosuđe, nisu se baš usudili riskirati ili biti prevareni, unatoč domoljubnom zanosu. Neki su se čak vratili pa su razočarani ponovno odlazili u tuđinu. Posljednja tri desetljeća bilo je pokušaja jačeg povezivanja domovine i dijaspora, ali i nerazumijevanja, pa i otuđenja. No, posljednjih godina Hrvatska je pokušala graditi niz novih mostova prema dijaspori na institucionalnoj razini. Važnu ulogu igraju Državni ured za Hrvate izvan Hrvatske i vladin Savjet za Hrvate izvan Hrvatske, koji okuplja utjecajne pojedince diljem svijeta. A Hrvatsku počinju ponovno otkrivići djeca i unuci naših iseljenika. U njoi, kao članici Europske unije i NATO saveza, popularnom turističkom odredištu i zemljama koju različiti indeksi ističu po kvaliteti života, sigurnosti, razini ljudskih prava i gostoljubivosti, vide potencijal koje njihovi stariji nisu vidjeli. Osobno sam upoznao barem tridesetak mladih povratnika, koji

su se odlučili preseliti u Hrvatsku, zbog kvalitete života. A posljednje dvije pandemijske godine iskusili su prednosti Hrvatske, ne samo mladi hrvatskog podrijetla, već i potpuni stranci, kao digitalni nomadi.

Međutim, unatoč tom velikom potencijalu, čini se da Hrvatska, osim na načelnoj razini, nije prepoznala snagu svoje dijaspore, posebice druge i treće generacije koju interesno sve više zanima Hrvatska, a čini se da ne vodi puno računa ni o onima koji su iselili proteklih godina, kako bi ih nakon što se materijalno osiguraju i poslovno umreže jednog dana vratili. Državni ured za Hrvate izvan Hrvatske radi dobre stvari, ali njegova moć je premalena u odnosu na potrebe i očekivanja. O politici useljavanja zasad je suvišno i govoriti, iako je to tema koja je prilično tiho već došla na dnevni red, posebno kad je riječ o radnicima u turizmu...

Kad govorimo o domovini i dijaspori definitivno moramo poraditi na boljem upoznavanju i razumijevanju. A potom je ključna riječ *umrežavanje* jer se poslovni ljudi hrvatskog podrijetla nalaze na vodećim pozicijama banaka, tvornica, investicijskih fondova, hotelskih

Ne smijemo zaboraviti ni naše gastarabajtere, koji su od šezdesetih godina prošlog stoljeća trbuhom za kruhom odlazili u Njemačku, Austriju, Švicarsku i druge zapadne zemlje. Dok su oni jednom nogom stalno u domovini, njihova su djeca obrazovani i dobro stojeći građani svijeta, koji rado ljetuju u Hrvatskoj, slušaju hrvatsku glazbu i radije navijaju za Hrvatsku nego za reprezentacije zemlje u kojoj su rođeni.

New York

lanaca... I spremni su pomoći Hrvatskoj. Ali uz neki oblik patriotske dužnosti mora biti zastupljen i interes, jer se emocije brzo istope ako nemaju svoje opravdanje na realnom tržištu. No za početak bi se barem otvorenije i bolje trebali poznavati i shvatili realne mogućnosti s obje strane. Činjenica je da se pre malo poznajemo, a zbog toga teško možemo realizirati i kakvu ozbiljniju strategiju. Zato je hvale vrijedan projekt nevladine udruge »Fra Mladen Hrkać«, koja provodi projekt tematske mreže »ZA-JEDNO.HR – zajEDNO srce, jedna duša, jedna HRVATSKA«, koji su financira Europska unija iz Europskog socijalnog fonda (ESF), u okviru Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali. Riječ je o projektu koji obuhvaća niz znanstvenih istraživanja posvećenih odnosima domovinske i iseljene Hrvatske, odnosno mogućnostima jačeg korištenja globalne mreže hrvatskih iseljenika i njihovih potomaka u razvoju Hrvatske. Na projekt su uključeni hrvatski znanstvenici s različitih znanstvenih institucija, poput Instituta Ivo Pilar i Instituta za migracije i narodnosti, Hrvatskog katoličkog sveučilišta i dr. A protekle dvije godine proveden je niz iznimno korisnih istraživanja među hrvatskim iseljenicima. Osobno sam bio jedan od istraživača u sklopu dionice «Promocija gospodarskih interesa i kulturnog identiteta Republike Hrvatske u svijetu putem umreženog djelovanja hrvatskih iseljeničkih zajednica i udruga». Među ostalim, proveli smo veliko anketno istraživanje u kojem je sudjelovalo gotovo 1.700 iseljenika i njihovih potomaka iz Europe, Sjeverne i Južne Amerikete Australije, kako bismo utvrdili kako uopće percipiraju suvremenu Hrvatsku i što o njoj misle.

Čak 75 % hrvatskih iseljenika i njihovih potomaka doživljava Hrvatsku kao privlačnu turističku destinaciju, a najvećim hrvatskim prednostima i posebnostima smatraju more i prirodne ljepote (to misli čak 90% iseljenika), dok se najvećim nedostatkom smatraju slaba ekonomija i neučinkovita politika (to je istaknuto više od 50% iseljenika). A pored slabe ekonomije te neučinkovitih i posvađanih političara i njihove jalove politike, kao nedostaci visoko su rangirani i nasljeda komunizma (od mentaliteta i birokracije, do slavljenja totalističkih režima), potom niska razina demokracije i političke kulture, nedostatak zajedništva, slaba skrb o okolišu... Kad su u pitanju prednosti života u Hrvatskoj visoko su rangirani običaji i tradicija, kao sastavni dio načina života, te kulturna baština, srdačnost i gostoljubivost ljudi, gastronomija, bogata povijest...

Iščitavajući te rezultate, vidimo da hrvatski iseljenici i njihovi potomci jesu kritični prema Hrvatskoj, ali su istodobno i ponosni na svaki njezin iskorak - od samostalnosti i slobode do članstva u EU i ulaska u euro-zonu. Njihova kritika je ujedno i besplatan savjet što bi trebalo popraviti ili izmijeniti, jer znaju da zemlja s ovakvim potencijalima može više i bolje. Dio istraživanja koje je prezentirano na Iseljeničkom kongresu, koji je održan u Mostaru, je pokazalo kako nema razlike u odnosu prema Hrvatskoj i hrvatskom identitetu između onih koji su više ili manje kritični prema Hrvatskoj. Svima njima je «biti Hrvat» iznimno važna sastavnica njihova identiteta i razlog za ponos. Prema tom istraživanju, većina hrvatskih iseljenika smatra svoje hrvatsko podrijetlo, kao i svoje hrvatsko državljanstvo, osobno

izrazito važnim. Također, većina hrvatskih iseljenika osjeća ponos zbog svoje stare domovine, posebno kad su u pitanju turizam i sport, ali i politički uspjesi koji su samo prije trideset godina bili san. Ali istodobno ne iskazuje zadovoljstvo njezinim međunarodnim ugledom. Oni smatraju da se Hrvatska zadovoljava prosječnošću i da može daleko više i bolje. Svjesni su da nije dovoljno biti samo poželjna turistička destinacija. Znaju da Hrvatska mora postati gospodarski, politički i kulturni brend, kako mlade generacije više ne bi poput njih morale iseljavati. A ono što je najvažnije spremni su pomoći na tom putu. No, taj angažman ima i neke preduvjete, odnosno stvari koje moramo riješiti doma i na koje oni i ne mogu baš utjecati. To prije svega podrazumijeva kvalitetnije upravljanje državom (Hrvatska kao poželjniji i samosvjesniji politički i gospodarski subjekt, uspješna zemlja zadovoljnih i ponosnih građana, koja čuva i štiti prirodne potencijale, kulturnu baštinu i nacionalni identitet). Nužna nam je i jasnija vizija hrvatske budućnosti i postizanje nacionalnog konzenzusa oko temeljnih odrednica hrvatske prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Treba nam stvaranje kvalitetnijih, atraktivnijih i konkurentnijih proizvoda za globalno tržište s prepoznatljivom nacionalnom pripadnošću... Konkretnije, Hrvatska će svojim uspjehom najviše motivirati svoju dijasporu. Naša zemlja mora postati magnet koji ne privlači samo turiste, već i talentirane stanovnike. A puno je onih u dijaspori koji bi se vratili ili uselili u Hrvatsku zbog kvalitete života, samo kad bi ih manje smetala učinkovitost institucija, uvjeti za poslovanje, sporost pravosuđa te mentalitet koji ne podnosi uspjeh i sposobnost, već poltronstvo i lažne veličine.

Stoga, dodatnim naporima u jačanju zemlje, njezina gospodarstva, učinkovitosti institucija te većoj unutarstranačkoj demokraciji, nedvojbeno bi se vratilo, odnosno pojačalo povjerenje diaspore prema domovini. Iskrenijim međusobnim odnosima, većom otvorenosti i razumijevanjem mogli bismo iskoristiti taj veliki iseljenički potencijal na dobrobit razvoja Hrvatske. Ova vlada je napravila značajne iskorake u vraćanju tog povjerenja, posebno kroz djelovanje spomenutog Državnog ureda za

Hrvatsko-američki kulturni centar u Sacramentou

Hrvate izvan Hrvatske, jednostavnije procedure u dobivanju državljanstva, odgovorniji odnos prema Hrvatima koji žive izvan hrvatskih granica, te odnosom prema simbolima i identitetu, koji njima znači više nego većini naših sugrađana u domovini. No, to je tek početak. Nažalost nakon 2000. godine puno toga su naši političari činili da otjeraju našu dijasporu što dalje i da joj ogade Hrvatske. No, oni čak i kad su razočarani ne odustaju. A znamo da Hrvatska treba useljenika, kapitala, investicija i svježe krvi koja će preobraziti sve ono što je loše u našem ponašanju, kao što se to dogodilo Irskoj, kad se u nekoliko godina vratile stotine tisuća irskih iseljenika i njihovih potomaka pretvorivši Irsku od iseljeničke u useljeničku i gospodarski uspješnu zemlju. No, prije svega u domaćoj javnosti trebamo shvatiti da izvan naših granica živi još jedna raspršena Hrvatska kojoj je itekako stalo što se događa u domovini i na koju se možemo osloniti i kad je najteže.

Hrvatska crkva sv. Ante u Los Angelesu

Biti u svijetu, ali ne od svijeta

- *Biti krščanin nije uvijek jednostavno. Lako se prilagoditi svijetu i tada se ovaj svijet može hvaliti.*

Autor:
o. Antonio-Mario
Čirko

jetimo se da Evanđelje nije ništa drugo nego poruka mira usred rata i taj mir mogu donijeti samo oni kršćani koji su svjesni da su kao ovce među vukovima. Dovoljno je pročitati dnevne vijesti da shvatimo da živimo u svijetu vukova u kojemu su nasilje i svađe oduvijek bili na dnevnom redu, o čemu svjedoče i prve stranice Biblije. Sebična logika osobnog interesa i pohlepe ide toliko daleko da ruši osnovne moralne norme koje uređuju građanski život u obitelji i društvenoj zajednici. No, krotkost, koja karakterizira sliku ovce, ne znači naivnost; zato Isus navodi da se jednostavnost, tipična za golubicu, mora kombinirati s lukavošću i razboritošću zmije. S jedne strane, kršćanin prihvata izazov koji mu svijet stavlja s vedrinom koja proizlazi iz sigurnosti da je na pravoj strani, to jest na strani Boga koji govori da ne optužuje, osuđuje i daje smrt, nego, naprotiv, ozdravlja, ispravlja i mijenja život.

Treba ustrajati. Ustrajati znači ostati vjeran životnom planu koji Isus namjerava ostvariti zajedno sa svakim od nas. Društveni mediji zamijenili su sudove u kojima je kršćanin, umjesto da kaže svoje misli, pozvan pustiti Duha Svetoga da govori jednostavnim i razboritim riječima potkrijepljenim djelema nadahnutim bratskom ljubavlju. Protiv Duha Svetoga zlo ovoga svijeta

ne može ništa. Isus govori učenicima: »Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije nego vas. Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; no budući da niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao iz svijeta, zbog toga vas svijet mrzi« (Iv 15,18-21). Na ove Isusove riječi odlično se nadovezuje starinski tekst o prvim kršćanima iz poslanice Diognetu koji je napisan oko 190-te godine govori: »Krstčani su u tijelu su, ali ne žive po tijelu. Provode život na zemlji, ali na nebu imaju domovinu. Pokoravaju se izglasanim zakonima, a načinom svoga života nadvisuju zakone. Ljube sve, a svi ih progone. Preziru ih i osuđuju. Ubijaju ih, a oni oživljavaju. Siromasi su, a obogaćuju mnoge. U svemu oskudijevaju, a svime obiluju. Sramote ih, a oni i u sramoti doživljavaju slavu. Izruguju im dobar glas, a svjedoče o njihovoj pravednosti. Vrijedaju ih, a oni blagoslivljuju. Ponižavaju ih, a oni iskazuju čast. Kad dobro čine, kažnjavaju ih kao zločince. Dok podnose kaznu, raduju se kao da oživljavaju. Židovi ratuju protiv njih kao protiv tuđinaca, a pogani ih progone. Mrzitelji ne mogu iznijeti razloga zbog kojeg su im neprijatelji.«

Biti kršćanin nije uvijek jednostavno. Lako se prilagoditi svijetu i tada se ovaj svijet može hvaliti. Znamo sami kako liberalni mediji jedva čekaju da netko istupi iz Crkve u vezi nečega i da ga odmah napadnu, a osobito da ga podrže

kada se govori u korist ovoga svijeta i vrijednosti koje svijet nameće. Bog je u čovjeka usadio istinske vrijednosti poštenja, ljubavi, nesebičnosti, pravednosti, ali i dar razlikovanja autentičnosti života u vjeri. Tako je i u vezi obitelji. Bog je stvorio muškarca i ženu i oni čine obitelj, oni su sakramenat. Nikako to ne mogu biti dvoje muških ili ženskih osoba. To je ne samo nauk Crkve, nego temelj o čemu nam već govore prve stranice Biblije.

Nije to uvijek lako živjeti, ako se nema uporište u vjeri. Pravi kršćanin je muškarac ili žena koji žive život na Kristov način. Zbog toga se i trpi tlačenja ovo-ga svijeta jer, kao što svijet nije prepoznao Isusa i razapeo ga, tako je i sa svim muškarcima i ženama koji žele živjeti poput Krista i za Krista. Svijet

neće nikada prihvati svjedočanstvo, jer je to svjedočanstvo koje nije dio ove stvarnosti, koje se kosi sa svjetovnim interesima i zbog toga su napadnuti. Isus nam govori da smo u svijetu, ali nismo od svijeta. Danas smo možda izgubili tu stvarnost i upravo iz tog razloga nam je teško vjerodostojno živjeti i slijediti Evanđelje, jer smo se prepustili svjetovnom mentalitetu. Vrlo često se tvrdi da se Crkva, a time i vjera, moraju prilagoditi stilu svijeta. Crkva je pozvana vidjeti znakove vremena i prilagoditi evanđeosku poruku vremenu u kojem se nalazi, ali ono što je sadržaj vjere ne može se promjeniti jer bi, inače, izgubilo smisao, a time i ono što je istina vjera. Promatrati znakove vremena stoga znači pronaći nove načine kako naviještati evanđelje sadašnjem čovjeku bez promjene temelja vjere u Boga. Kršćani su pozvani biti svjetlo u svijetu tame, pozvani su živjeti protiv trenutnih hirova koje svijet nudi. Sve to ne zbog osobnog ideal-a nego zbog onoga koji je prvi prolio svoju krv za svakoga od nas.

Promatrati znakove vremena stoga znači pronaći nove načine kako naviještati evanđelje sadašnjem čovjeku bez promjene temelja vjere u Boga. Kršćani su pozvani biti svjetlo u svijetu tame, pozvani su živjeti protiv trenutnih hirova koje svijet nudi. Sve to ne zbog osobnog ideal-a nego zbog onoga koji je prvi prolio svoju krv za svakoga od nas.

Mrežnica, Zajednica Obitelji

PROSLAVA MALE GOSPE S LIKOM
GOSPE REMETSKE

Crkva se raduje obitelji i svakom djetetu koje je znak Božje ljubavi

• *Bog, naime, često izabire malenost kada se treba nešto veliko dogoditi i tako i mi moramo biti svjesni toga da smo svi pozvani na malenost. Marija je nositeljica nade za čitav svijet, ona je početak našega spasenja i zato njoj zahvaljujemo za sva rođenja i svu djecu i molimo da Gospodin blagoslovi naše obitelji, da se ne raspadaju, da budu čvrste u zajedništvu ljubavi - istaknuo je biskup Košić.*

lagdan Rođenja Blažene Djevice Marije ili Mala Gospa proslavljen je u marijanskom svetištu u Remetama uz brojne hodočasnike. Misno slavlje predslavio je sisački biskup Vlado Košić. U propovijedi biskup Košić razmišlja o značenju rođenja, rođenja Spasitelja, rođenja njegove majke Blažene Djevice Marije bez ljage istočnoga grijeha, njezinim roditeljima, Josipu, istaknuvši da je svako dijete novi početak, nada budućnosti. Svako dijete doziva nam u pamet da

nas Bog nije zaboravio i da još uvijek ima budućnosti za ovaj svijet, istaknuo je biskup Košić. Upozorio je pritom na postojanje mnogih zapreka već na putu do samog rođenja djeteta, na današnju ugrozu nerođene djece, a koja su Božji dar. Svako je dijete potencijal, no što će ono postati ovisi prije svega o njegovim roditeljima, djedovima i bakama, braći i sestrama, rodbini. Na početku školske godine molimo za djecu i želimo im da rastu u ljubavi svojih roditelja, u školama, obrazovnim ustanovama, da ih se svugdje potiče da budu dobri ljudi, da se razviju u plemenite osobe i da mogu jednoga dana sve više preuzimati obveze u našem društvu, narodu, Crkvi i zajednicama. Dakle, moramo se ne samo boriti za život već i da se taj život može kvalitetno razvijati, poručio je biskup Košić. Upozorio je da u vrijeme u kojem živimo nekako moderna civilizacija želi zatrati obitelj, pojavljuju se neke druge zajednice koje se proglašava jednakima s obitelji i gdje se izvrću vrijednosti i gazi sve zasade čime je kršćanstvo oplodilo svijet, dalo da život bude cijenjen, da svaki čovjek bude odgajan u zdravoj obitelji, u zajednici muža, žene i djece. Molimo danas da bude rođenja u Hrvatskoj, pozvao je biskup Košić, unatoč problemima i strahu od sutra, poručujući da se Crkva raduje brojnoj obitelji i svakom djetetu koje je znak Božje ljubavi i dara ovom svijetu i svima nama. Trebali bismo biti društvo u kome se svi raduju djeci, koje ne dopušta da se obešrabre majke a mlađe obitelji ostaju bez potpore, poručio je biskup, primjetivši da su oni koji se bore protiv života već rođeni, dakle za sebe to ne misle.

U nastavku propovijedi istaknuo je kako je ono što je neznatno često upravo početak nečega dobrog, velikoga. Bog, naime, često izabire malenost kada se treba nešto veliko dogoditi i tako i mi moramo biti svjesni toga da smo svi pozvani na malenost. Marija je nositeljica nade za čitav svijet, ona je početak našega spasenja i zato njoj zahvaljujemo za sva rođenja i svu djecu i molimo da Gospodin blagoslovi naše obitelji, da se ne raspadaju, da budu čvrste u zajedništvu ljubavi, istaknuo je biskup Košić.

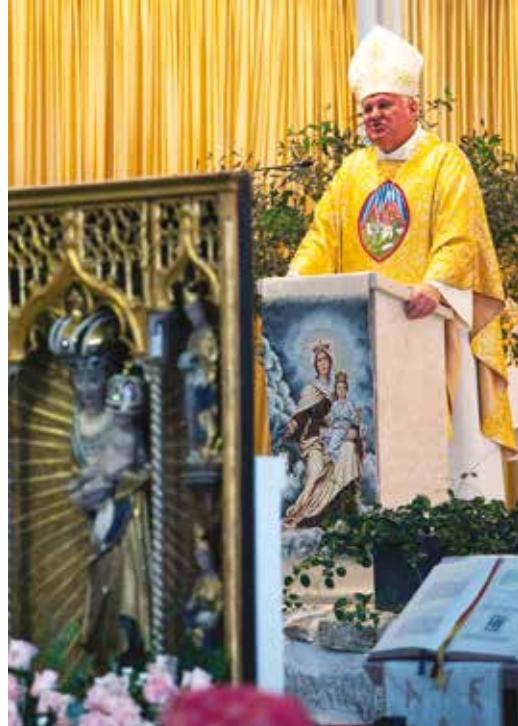
Osvrnuvši se na stanje obnove u svojoj biskupiji nakon potresa, biskup Košić ista-

knuo je i stanje obnove u remetskom svetištu, koja je zastala, te pozvao na molitvu da se obnove naše svetinje kako bi bile novi početak, kao i za učvršćenje naše vjere, osobito u kušnjama. Na kraju je na sve pozvao zagovor Presvete Bogorodice.

Poslije mise hodočasnici su molili i pjevali u procesiji sa svijećama i s likom Gospe Remetske, Zagovornice Hrvatske i Ljekarnice Nebeske. Hodočastili su oko samog svetišta, na koju je pozvao remetski župnik i upravitelj svetišta o. Antonio Mario Čirko, u kojoj se Gospu molilo za nastavak obnoviteljskih radova, da bi crkva što prije bila obnovljena i ponovno na korist vjernicima. Za blagdan vjernici su se pripremali trodnevnicom s molitvenom nakanom za sve koji sudjeluju u obnovi remetskoga svetišta, osobito konzervatore, restauratore, staticare, projektante, izvođače radova i sve ostale. Prije središnjega blagdanskoga misnog slavlja svečano je na štovanje iznesen lik Gospe Remetske.

Živimo u vremenima kušnje

Župnik je u svome govoru na kraju mise rekao slijedeće: »Na blagdan rođenja Blažene Djevice Marije sve vas pozdravljam draga braćo i sestre, dragi hodočasnici koji ste došli u ovo drevno marijansko svetište, pozdravljam sve vas sudionike u narodnim nošnjama, ne samo iz Remeta, nego Gračana, Bešića i iz drugih mjesta. Pozdravljam i zbor s njihovim maestrom koji su svojim pjevanjem uveličali liturgiju, sve one koji

pomažu da ova blagoslovljena večer prođe dostojanstveno i pobožno. Ne zaboravljam i vas dragi gledatelji Laudato televizije, slušatelji Radiju Marija i svi koji nas pratite preko interneta. I vas sve pozdravljam. Svi smo ujedinjeni kao jedna Kristova Crkva, bez obzira gdje se nalazili.

Zahvaljujem mons. Vladi Košiću, sisačkom biskupu koji se rado odazvao da bude dijonalik današnjega slavlja. Oče biskupe, hvala vam na vašem dolasku, hvala vam što vašim jasnim govorom i istupima uvijek naglašavate Istinu bez obzira koje reakcije iza toga bile. A Istina uvijek izaziva od-

»Ova procesija ima svoju nakanu da Gospo Remetskoj - zagovornici Hrvatske predamo ovu situaciju kako bi crkva bila što prije obnovljena i ponovno na duhovnu korist vjernicima«, kazao je upravitelj Svetišta.

govor i to znači da smo na pravome putu. U ovo vrijeme lažnih informacija, pokušaja izazivanja podjele i u samim crkvenim zajednicama jasan govor nadahnut Duhom Svetim pokazuje kojim nam je putem ići. Živimo u vremenima kušnji i Božji put vjere, ufanja i ljubavi je jedini ispravni put. Zato će sada i uslijediti svečana procesija oko remetskog svetišta s upaljenim svijećama zajedno s likom Gospe Remetske. Na poseban način pozdravljam braću franjevce i članove franjevačkog svjetovnog reda Zagrebačke pokrajine. Oni redovito, već godinama hodočaste Gospu remetskoj na ovaj dan. U vezi same procesije, podsjećam da procesija ima svoju posebnu nakanu za nastavak radova na obnovi crkve. Naime, nakon prepreka koje su zaustavile konstruktivnu obnovu crkve radi mnogostrukih zahtjeva konzervatora osobito za očuvanjem već skoro uništenih freski, imaju zahtjeve koji po ljudskome gledajući vode do toga da crkva ostane trajno zatvorena. Sredstva koja smo dobili od fonda solidarnosti i trebaju se iskoristiti do kraja svibnja slijedeće godine, time će ostati neiskorištena.

Sjetimo se da crkve nisu sagrađene radi freski, nego radi vjernika i da bi se u crkvi mogla slaviti sveta misa. Ako nekolicina ljudi sve to odugovlači stavlja u opasnost da crkva ostaje konstruktivno nestabilna i da se uruši sama od sebe ili pri slijedećem slabijem potresu, onda i njihovi zahtjevi ostaju besmisleni. Kakav je smisao imati freske koje su toliko oštećene i originala je jako malo, a imati zatvorenu crkvu. Time se onemogućuje vjer-

nicima njihovo građansko pravo da slave misu u prostoru koji je za njih i napravljen. Ovdje nazočni otac biskup poznaje primjer svoje crkve Majke Božje u Gori koja je nakon raznih zahtjeva konzervatora i načina obnove, iako nedavno obnovljena, u petrinjskom prostoru odmah teško oštećena. Gradski zavod ima temeljnu ulogu u kojoj konzervatori trebaju ne zabranjivati, nego donijeti odluke i dati smjernice da se crkva konstruktivno obnovi do svibnja 2023. godine. Inače, jedino što može ostati zapisano u povjesnim knjigama i kronici svetišta 2022/2023. da je ovo bio početak kraja jedne duge duhovne i kulturne povijesti na kojoj se okrjepljivalo na stotine tisuća hodočasnika. Zato i ova procesija ima svoju nakanu da Gospu Remetskoj – zagovornici Hrvatske predamo ovu situaciju kako bi crkva bila što prije obnovljena i ponovno na duhovnu korist vama draga braćo i sestre. Bogu hvala, na ovom vanjskom oltarnom prostoru, na ovome Šatoru sastanka gdje slavimo Gospodina i častimo našu nebesku Majku.«

Župni malonogometni turnir – priznanja i nagrade

Ponos zajednice je da od svega nekoliko kućnih brojeva ima 29 djece

Autor:
Krešo Šušnić

Zupno i obiteljsko druženje, već tradicionalno, održano je u nedjelju 11. rujna na župnom igralištu sportskim događajem župe koje se razvilo kroz sve prethodne godine. Nastupilo je šest momčadi i to, Advocata Croatiae, Jazbina - Čret, Karmelićani, Prigorje Boys i najbrojnija ekipa Lješnjakovec koja je uspjela formirati čak dvije ekipe. Prije početka natjecanja

župnik o. Čirko predvodio je zajedničku molitvu s ekipama te uz igru zaželio zajedništvo i prijateljstvo svima.

Nakon što su odigrane utakmice u skupinama slijedila je najvažnija utakmica »dječja« između dvadesetak malih nogometaša koji su igrom, borbenošću i ponašanjem nagovijestili sportsku budućnost župe.

Nakon velikog iznenadnog popodnevnog pljuska koji je sve sudionike u duhu zajedništva i vedrog raspoloženja okupio pod nadstrešnicom, finalna utakmica odigrana je samo izvođenjem sedmeraca. Od ekipe Advocata Croatiae spremnija ekipa je bila Jazbina - Čret, time je ponijela titulu pobjednika ovogodišnjeg turnira.

Dodijeljene su i pojedinačne nagrade, najstariji igrač turnira je Stjepko Mačković (1958. god.), dok je za najboljeg golmana i sjajnim obranama proglašen Ivan Slabinac iz ekipe Advocata Croatiae. Najboljim igračem proglašen je Toni Grbavec iz ekipe Lješnjakovec koju odlikuje prijateljstvo i povezanost, neizostavan su sudionik svake godine. Dosada su osvajane nagrade za »Fair Play« i ponosan ovogodišnji nastup s

najstarijem igračem Stjepkom. Ulicu koja se nalazi neposredno ispod dječjeg vrtića na Bukovačkoj cesti ne treba posebno predstavljati jer ulica je već poznata širem krugu župljana. Ponos zajednice je da od sveg nekoliko kućnih brojeva ima 29 djece. Prolaznik se voli zaustaviti i biti dio te naše male skromne zajednice, svatko kod nas je dobrodošao, izjavio je Toni.

Nagrada »Fair Play« dodijeljena je zaslужeno ekipi Karmelićani sastavljenu od braće bogoslova uz borbenu nepredvidivu igru uz ponovno okupljanje nakon niza godina na župnom turniru. Ostalim ekipama podijeljene su zahvalnice, a nakon toga uslijedio je blagoslov okupljenih na zajedničkoj večeri i nastavku druženja svih okupljenih.

Zahvala svim organizatorima, osobito Zajednici obitelji i ostalim dobročiniteljima Pizz'up, Arabesca, Euromont Intro, Zelene tehnologije, Top Print, Renić Grill; koji su omogućili da župno druženje prođe u duhu zajedništva i bolje međusobne suradnje na svim razinama.

Zadrži smjer...

- *Otajstvo bračne postelje; Snaga ljubavi i poštovanja; Krive slike ljubavi; Duhovno ratovanje u braku i obitelji.*

Zsvetištu Majke Božje Remetske (23. – 24. rujna 2022.) održana je Konferencija za brak, obitelj i veze – »Zadrži smjer 2022.« Tim »Zadrži smjer« u svoj plan borbe za brak i obitelj u Hrvatskoj, ali i šire, uz sve programe koje provode, uvrstio je i tu konferenciju koja je mnogim parovima, ali i samcima, dala određene smjernice, spoznaje, istine koje služe kao »oružje« za borbu, za brak, obitelj, naraštaje koji dolaze. Upravo je to na poseban način istaknuto kroz predavanja koja su održana – koliko je danas ta borba za brak i obitelj aktualna, tko je naš pravi neprijatelj i kako ga poraziti, te kako komunicirati i kako se razumjeti i biti podrška u braku i obitelji. Također, tri su para posvјedočila o snažnoj, a jednostavnoj poruci »Ljubavi i poštovanja«. Jedan od parova naglasio je koliko je njima ta poruka promijenila brak i pogled jedno na drugo, drugi par koji su u malim grupama sudjelovali kao zaručnici, naglasili su koliko ih je ta poruka pripremila za brak, dok je treći par naglasio da im je ta poruka spasila brak i obitelj. Teme o kojima se pričalo kroz predavanja: Otajstvo bračne postelje; Snaga ljubavi i poštovanja; Krive slike ljubavi; Duhovno ratovanje u braku i obitelji.

Na konferenciju se prijavilo 178 polaznika uživo i bilo je 274 prijava za online sudjelovanje.

Donosimo jedan od osvrta na samu konferenciju: »Bila sam na dosta konferencija u životu, ali ova mi je odjeknula »za život«, pokazala putokaz u Život vječni. Neke od konferencija na kojima sam prisustvovala bile su zaista raskošne i bogate, a najviše se čekalo jelo. Konferencije su bile »dosadnjikave«, ali jelo! Jelo je ipak bilo najbolji dio koji su svi čekali... Ali ova vaša konferencija... Jedno sasvim novo iskustvo konferencije. Konferencija na kojoj ideš jesti zato jer je pauza. Jelo je također bilo top, daleko od toga... Vaša organizacija bila je vođena nečim drugim, ili bolje rečeno NEKIM drugim. To znaš jer ideš doma s mirom u srcu. Ideš bogat. Odlažeš s nadom. Znaš da nisi jedini koji ima određene probleme. Čuješ točno rečenicu za sebe (ja sam je čula od Mateja). Čak je i moj suprug bio oduševljen, a prije polaska pitao se što ćemo radit satima tamo! A sad već priča kako ide na onu u 2023. On je baš upijao svaku riječ. Ljudi moji dragi! Bili ste odlični, i nemojte prestati! Sve ima smisla. Sve što ste isplanirali. I ako mislite da nešto nije baš bilo kako ste si zamislili, e pa bilo je!«

Jačanje zajedništva kroz kovčeg saveza

Za osnovnoškolce je 24. rujna u Remetama organiziran Kreatorij, odnosno cjelodnevno druženje uz molitvu, ples, igre i kreativne radionice. Tijekom okupljanja osjetio se duh veselja i poleta koji je na igralištu ostao prisutan cijelog dana. Nakon kratkog plesnog uvoda i predstavljanja animatora, djeca su bila podijeljena u četiri ekupe unutar kojih je uslijedilo bolje upoznavanje kroz igru. Kako bi se ojačao timski duh, prvi kreativni zadatak bio je izraditi timsku zastavu. Budući da se cijeli Kreatorij odvijao na otvorenom župnom igralištu, brige o neredu nije bilo, što je izazvalo posebno oduševljenje te oslobođanje mnogih unutarnjih umjetnika. Tema Kreatorija bila je »Mojsije u Egiptu«, pa se djeci pridružio i o. Nikola Grizelj koji im je približio slike izraelskog oslobođenja iz Egipta, 10 Božjih zapovijedi i Kovčega Saveza, što su pomnije komentirali i unutar svojih ekipa zajedno s animatorima. Nadahnuti onime što su čuli, drage su se volje bacili na sljedeću kreativnu aktivnost – izrada vlastitih kovčega saveza koje su napunili predmetima za koje smatraju da su kršćanima bitni za odnos s Bogom. Našlo se tu krunica, Biblija, prikaza kruha i vina, pa čak i crtež svećenika.

Ručak su spremili članovi zajednice obitelji. Posljednjepodne je bilo rezervirano za natjecateljske igre; *Voda iz kamena* (priključivanje vode u što kraćem roku), *Put kroz pustinju* (utrka po poligonu) i *Istraživanje Obećane zemlje* (ispunjavanje zadataka). Djeca su se neumorno natjecala sa žarom na kojem bi zavidjeli i najvatreniji navijači.

Slijedeće jutro djeca su opet bila okupljena nakon mise u 9 sati na proglašenju pobjedničke ekipe, podjeli nagrada i druženju.

Jesen došla Mala Gospa prošla

Autorica:
Nevenka Vukojević,
predsjednica FIS
Remete

Jfolklorna izvorna skupina Remete 1. listopada održala je u Narodnom sveučilištu kulturnog centra Dubrava svoju prvu manifestaciju »Jesen došla Mala Gospa prošla«. Gosti manifestacije su bili: KUD Lađerevcı, KUD Valentinovo, KUD Zorja, KUD Stenjevec, UAZP Ku-

pljenovo. S time se krenulo 2020. obilježit jubilarnih 25 godina djelovanja, međutim radi COVID-a tek sad su se stekli uvjeti za realizaciju. Želja i namjera je, koliko god teško radi finacija bilo, biti ustrajni s ciljem njegovanja i očuvanja naše nematerijalne baštine u pjesmi, plesu, običajima, pokazivat i predivne nošnje koje su naši djedovi i bake u kasnim satima umornim rukama s velikom ljubavi izrađivali. Čuvajmo naše običaje. Nasa uzdanica je Gospa naša Majka Božja Remetska.

Duhovna obnova Zajednice obitelji na Mrežnici

Tvrdoglavni roditelj ne zna najbolje za svoju djecu

- »Što će biti od našega djeteta« uvelike ovisi o našoj spremnosti za suradnju s Gospodinom.

Autorica:
Ivana Kanceljak

»Ukoliko se veza ne temelji na Isusu Kristu, znači na Istini o samima sebi, nego se izgrađuje na želji da predočimo partneru samo neku sliku o sebi, upadamo u zamku Zloga, tvorca laži. Zdrava veza može počivati samo na Božjem temelju.«

 Ajednica obitelji organizirala je duhovnu obnovu za svoje članove koja se održala od petka 11. do nedjelje 13. studenoga na Ekoturizmu Mrežnica. Uz o. Danijela i brata Josipa sudjelovalo je 10 obitelji s djecom.

U petak je bio nagovor i molitvom o stavu prema vlastitom identitetu i karakteru – stvoreni na sliku Božju, ljubljeni od Boga baš takvi kakvi jesmo. Jesmo li obilježeni svojim karakterom ili smo ipak pozvani mijenjati se i približiti toj slici Božjoj kako smo zamišljeni?

Subota je osvanula vedra pa se, iz jutarnje rutine, veselo krenulo na zajedničko razmatranje otvorena duha. Ukratko je o. Danijel izložio osnovne pojmove ‘svetoga’, ono što je odvojeno od svjetovnoga. Kako se to odnosi na nutrinu i životni stav, tako i na svetost prostora i praksi življjenja liturgije. Podijeljeni u dvije skupine razgovaralo se o životima unutar obitelji s naglaskom kako tu odvojenost od svjetovnoga

provoditi u praksi u svakodnevnom životu. Posebno je predstavljeno svjedočanstvo o svetosti obiteljskog života roditelja sv. Male Terezije od Djeteta Isusa - Azelije i Ljudevita. Njihov život govori o jednostavnosti malih koraka u hodu prema svetosti, o svakodnevnoj obiteljskoj molitvi i slavljenju euharistije s djecom, šetnjama i dugim toplim razgovorima s djecom, ljubavi za rad u župi i toplom pristupu ljudima u potrebi. Popodne je obiteljsko zajedništvo ojačavano obiteljskim razgovorom, svatko unutar svoje obitelji, uz šetnju do rijeke. Po povratku se razmatralo o oprekama u vezama između muškarca i žene. »Ukoliko se veza ne temelji na Isusu Kristu, znači na Istini o samima sebi, nego se izgrađuje na želji da predočimo partneru samo neku sliku o sebi, upadamo u zamku Zloga, tvorca laži. Zdrava veza može počivati samo na Božjem temelju.«

Poslijе večere i zajedničke krunice, sudionici su ostali u zajedništvu uz pjesmu i slavljenje Gospodina.

Nedjeljno jutro, iako maglovito donijelo je novo svjetlo u razmatranju o pravom prihvaćanju darova, talenata i Božjih planova za djecu na temelju života sv. Ivana Krstitelja. Njegovo je pomazanje Duhom još u majčinoj utrobi potpuno odredilo njegovo životno poslanje. To se moglo ostvariti zahvaljujući njegovim roditeljima koji su znali prepoznati Božju riječ i poziv za njihova sina, njegovu darovanost za druge i nisu pokušali ostvariti sebe preko njega. Tako odgovor na pitanje »Što će biti od našega djeteta« uvelike ovisi o našoj spremnosti za suradnju s Gospodinom. Tada »Ruka Gospodnja bude s nama i našom djecom«. Nije potrebno da tvrdoglav roditelj znaće najbolje za svoju djecu nego da traži uvek iznova nadahnuće za njihov život u Svetom pismu i u razgovoru s Bogom. U slici Ivana Krstitelja može se vidjeti da se veličina osobe ne očituje u njenoj službi ili darovima i sposobnostima, nego u tome koliko se Božja volja očituje u toj osobi, koliko dopušta da Bog djeluje u njoj. Zajednički razgovor se razvio oko pitanja usmjeravanja djece prema neprolaznim, temeljnim vrijednostima i onda kada to možda ne ide u prilog nekoj slici za njihov život koja nije utemeljena u Bogu.

Okupljeni u veliku obitelj potom se slavila misa.

Zajedništvom su se nadopunjavali u pripremama, blagovanju i pospremanju. Svima je, uz samo druženje, prevažno bilo bogatstvo duhovnog sadržaja i dijeljenje ključnih životnih tema kao i molitva, euharistija i pjesma u jedinstvu i zajedništvu srdaca. K tome, djeca su provela trenutke igre u prirodi pod budnim okom i kreativnim umom b. Josipa koji je svoju pedagošku zadaću prihvatio i proveo sa srcem.

Život župe

Bilo kuda digitalni uređaji su svuda

- *Korištenje digitalnih uređaja za mlade ne bi trebalo biti u funkciji niti kazne niti nagrade nego pametno korištenje u dogovorenem vrijeme, s jasnim pravilima, bez korištenja za vrijeme jela, bez digitalnih uređaja u dječjim i spavaćim sobama.*

Autorica:
Jadranka
Bizjak Igrec

Što koristi čovjeku ako dobije sav svijet, a izgubi svoju dušu?

Živimo u vrijeme tehnološkog napretka, u kojem snažan osjećaj slobode u korištenju digitalne tehnologije ide ruku pod ruku sa sviješću o tome da je ta moć često zloupotrijebljena na različite načine. Možemo primijetiti odbacivanje osobne slobode odlučivanja u dužnosti izgradnje čovječnjeg društva, prepuštajući često svoju slobodu na upravljanje medijima. Suočeni sa silnim pritiskom postojećih struktura vlasti, tržišnih sila ili medija, mnogi danas sužavaju donošenje odluka samo na ograničen opseg vlastitoga privatnog života. Iznad svega, stjecanje upravljanja tehnologijom trebalo bi biti ukorijenjeno u poželjne ljudske vrijednosti kao što su poštovanje, suošćejanje i razboritost. Navedene vrijednosti svakako olakšavaju mudro i odgovorno korištenje tehnologije. Razvijanje i negovanje digitalne inteligencije utemeljene na ljudskim vrijednostima bitno je kako za odrasle tako i za djecu. Sposobnost korištenja digitalnih uređaja i medija, uključujući i sposobnost kontrole, jedna je od važnih vještina u današnjem svijetu.

Postići zdravu ravnotežu između vremena koje se provodi na internetu i svakodnevnog života koji obuhvaća školu, prijatelje, izvanškolske aktivnosti, vrijeme provedeno s roditeljima, vrijeme provedeno s prijateljima, u šetnji i drugim aktivnostima, svrstava tehnologiju u oruđe koje postaje sredstvo napretka.

»Pametan čovjek pazi na korak svoj«

»Pametan čovjek pazi na korak svoj« kaže knjiga Mudrih izreka. Tehnologija je neizostavno dio naše svakodnevice. Pitanje je, imamo li mjeru u njenom korištenju ili smo samo pasivni konzumenti koji vremene provode ispred ekrana mobitela, računala, televizora? U slobodnom vremenu evidentno korištenje digitalnih uređaja je dominantna aktivnost. U sve ranijoj dobi odrastanja djeca koriste digitalnu tehnologiju sa sve dužim razdobljima korištenja. Prosječno potroše i do sedam sati dnevno ispred ekrana, od televizora i računala do mobitela i raznih digitalnih uređaja. Način i svrha na koji djeca koriste tehnologiju različiti su od načina kako internet i tehnologiju koriste odrasli. Generacijski jaz otežava roditeljima, učiteljima i odgajateljima potpuno razumijevanje rizika i prijetnja s kojima bi se djeca mogla suočiti na internetu. Kao rezultat toga, odrasli mogu osjetiti nemogućnost kako savjetovati djecu na sigurno i odgovorno korištenje digitalnih tehnologija. Isto tako, taj jaz dovodi i do različitih perspektiva i stajališta što se smatra, a što ne, prihvatljivim ponašanjem na internetu. Od sposobnosti upravljanja rizicima na internetu i društvenim mrežama do internetskog zlostavljanja radikalizacije kao i problematičnih sadržaja poput nasilja i neprimjerenih sadržaja, raznih cyber prijetnji i sl. Poražavajuće je da djeca provode više vremena upotrebljavajući tehnologiju nego s roditeljima ili u školi. Bitni čimbenici koji će uvelike utjecati na cijelokupni razvoj djece na njihovo zdravlje i dobrobit su digitalni sadržaji koje čitaju, osobe koje upoznaju putem društvenih mreža i količina vremena koju provode koristeći raznovrsne tehnološke uređaje. Ne zaboravimo da brzi razvoj digitalnog svijeta nije paralelan zaštiti djece na internetu i usvajanju medijske pismenosti.

Perspektive djece i mladih o korištenju digitalnih tehnologija

Nedavno je objavljeno izvješće provednog istraživanja na temu »U potrazi za mjerom između školskog igrališta i TikToka: perspektive djece i mladih o korištenju digitalnih tehnologija«, koje se bavi rijetko predstavljenim perspektivama djece i mladih o obrascima korištenja i utjecaju digitalnih tehnologija na njihov život, društvo i gospodarstvo. Poseban naglasak stavljen je na analizu povezanosti čestitosti korištenja digitalnih uređaja i dobrobiti djece i mladih. Opsežno nacionalno istraživanje provedeno je u razdoblju od svibnja do kolovoza 2022. godine. U njemu je sudjelovalo 17 472 učenika (5. i 7. razred osnovnih i 3. razred srednjih škola) te 3 634 učitelja i nastavnika iz 165 škola u Republici Hrvatskoj, što ga čini jednim od najopsežnijih u ovom dijelu Europe. U strukturi aktivnosti djece i mladih korištenje digitalnih uređaja postaje dominantna aktivnost u slobodnom vremenu, posebno

za starije generacije - više od 50% učenika 7. razreda osnovnih i 3. razreda srednjih škola koristi digitalne uređaje tri i više sata tijekom radnog dana (ne računajući rad na školskim obvezama). Posebno su važni podaci o smanjenju vremena posvećenog izvršavanju školskih obveza i bavljenja sportom i rekreativom (u klubu ili individualno) gdje 14,6% srednjoškolaca ne proveđe niti minutu u radu za školu, a 28,5% se ne bavi sportom ili rekreativom ni u klubu niti individualno. Rezultati pokazuju da gotovo svi odgojno-obrazovni radnici smatraju da učeničko korištenje digitalnih tehnologija negativno utječe na različite aspekte učeničkih života: na fizičko i mentalno zdravlje, kvalitetu slobodnog vremena te na ukupnu kvalitetu života djece i mladih. Jednako tako i na gubitak interesa za aktivnost čitanja te nedovoljnu razvijenost u govornoj i pisanoj komunikaciji zbog vremena provedenog online.

Korištenje digitalnih uređaja za mlade ne bi trebalo biti u funkciji niti kazne niti nagrade nego pametno korištenje u dogovoren vrijeme, s jasnim pravilima, bez korištenja za vrijeme jela, bez digitalnih uređaja u dječjim i spavaćim sobama. Korištenje s mjerom, prema modelu odraslih, kroz sustavan razvoj digitalne pismenost najbolje je za zdravi fizički i mentalni razvoj. Bilo kuda i bilo kada digitalni uređaji su svagda: e-duhovne vježbe, Efa riječi, e-Misna čitanja, e-riječ. Mudrost glavu čuva. »Pametan čovjek pazi na korak svoj«, a osobito korak djeteta svog.

Rezultati pokazuju da gotovo svi odgojno-obrazovni radnici smatraju da učeničko korištenje digitalnih tehnologija negativno utječe na različite aspekte učeničkih života: na fizičko i mentalno zdravlje, kvalitetu slobodnog vremena te na ukupnu kvalitetu života djece i mladih.

Mrežnica, Zajednica Obitelji

Pisanjem do duhovnog blagostanja

• *Neprekidno se žurimo, napeti smo zbog nagomilanih obaveza, imamo finansijsku poteškoću ili obiteljskih nesuglasica, trpimo stres na poslu..... sve to prouzročuje negativne osjećaje koji ostavljaju posljedice na naše zdravlje.*

Autorica:
Slavica Čutura

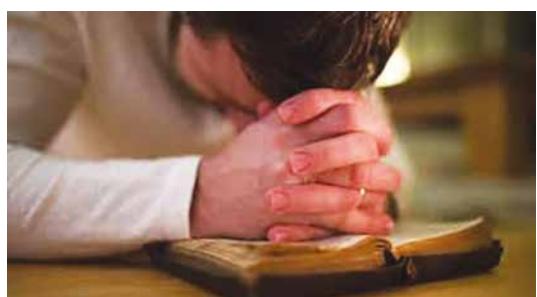
ostoji puno načina kojima možemo pomoći sami sebi a jedan od njih je pisanje o problemu.

Olovkom oslobađamo svoje misli i duboke emocije primjenjujući tehniku popularno nazvanu «ekspresivno pisanje». U zadnjih 25 godina ovoj terapiji se posvećuje velika pozornost. Postoji više od 200 studija koje su potvrđile njezin pozitivan utjecaj na poboljšanje psihičkog i fizičkog zdravlja.

James W. Pennebaker, svjetski poznati profesor psihologije na Sveučilištu u Texasu, jedan je od prvih koji su počeli istraživati ovu vrstu terapije. Pokazala se vrlo uspješnom kod osoba koje su doživjele emotivan stres ili traumu. Prema njemu najbolji rezultati se postižu pisanjem četiri dana zaredom u trajanju od po 20 minuta.

Prof. Pennebaker u svojoj knjizi Writing to Heal opisao je nekoliko jednostavnih smjernica za terapiju ekspresivnim pisanjem:

- *Nadite mjesto gdje vas nitko neće uz nemiravati, a zatim pišite o stvarima koje vas muče.*
- *Ne brinite o gramatici, strukturi rečenice ili pravopisu. Samo pišite.*
- *Budite spremni baciti ili potrgati napisano kada završite. To nije pismo nekome. To nije nešto što ćete pokazati drugima kako biste ih uvjerili da ste u pravu.*
- *Možete pisati o istom događaju svakog dana ili možete pisati o različitim događajima. To ovisi samo o vama. Jednostavno istražujte svoje najdublje misli i strahove.*

Prof. Pennebaker u svom je istraživanju podijelio ispitanike u dvije skupine. U prvoj su ljudi pisali o svojim intimnim emocijama i proživljenim traumama, a u drugoj o običnim stvarima i svakodnevnim događajima. Nakon nekoliko dana pokazalo se da su ispitanici iz prve grupe u puno boljem psihičkom stanju.

Istraživanjem se potvrdilo da «ekspresivno pisanje» pomaže eliminirati negativne osjećaje, može smanjiti stres i tjeskobu, poboljšati kvalitetu sna, pojačati pamćenje, ublažiti simptome PTSP-a.

Provodi li se po uputama, ekspresivno pisanje može imati pozitivne psihološke učinke na:

- ***bolje upravljanje emocijama***
- ***eliminiranje negativnih misli, nemira i anksioznosti***
- ***otpuštanje stresa i napetosti***
- ***spoznaja i jačanje vlastitih pozitivnih osobina***
- ***prepoznavanje novih izvora snage***
- ***jasnije doživljavanje stvari***
- ***svjesnije sagledavanje onoga što nas sputava***
- ***otkrivanje vlastitih potencijala***
- ***izgradnja samopouzdanja***
- ***uspostavljanje osjećaja životne vrijednosti***

OD VELIKE GOSPE DO PROSINCA 2022.

KOLOVOZ

15. kolovoza

Proslavili smo svetkovinu Velike Gospe koje se je odlikovalo velikim mnoštvom vjernika koji su pohodili naše drevno svetište. Ono što se je ove godine isticalo jesu malobrojni štandovi koji su nekako pomogli da se naglasak više stavi na duhovnu dimenziju negoli na drugo. Večernju euharistiju predslavio je mons. Mijo Gorski, pomoćni biskup zagrebački pred oko 5.000 hodočasnika.

20. kolovoza

U župi Kraljice mira u Granešinskim Novakima, Župnik je započeo trodnevnicu priprave proslave za 22. kolovoza.

21. kolovoza

O. Marko Maglić predslavio je večernju misu povodom sutrašnjeg odlaska na novu službu u našu novoosnovanu zajednicu u Gospicu. Župnik o. Čirko zahvalio je na kraju mise za sve ove godine služenja bilo kao bogoslov, bilo kao župni vikar.

28. kolovoza

Župnik i upravitelj svetišta o. Čirko je objavio slijedeću obavijest na nedjeljnim misama.

SITUACIJA OKO ZAUSTAVLJENIH RADOVA NA KONSTRUKTIVNOJ OBNOVI SVETIŠTA

U ponedjeljak 22. kolovoza 2022., održan je hitan sastanak sa svima uključenima u obnovu na zahtjev remetskog svetišta kako bi se pronašlo rješenje problema. Već duže vrijeme potpuno su zaustavljeni radovi na obnovi crkve radi mnogostrukih zahtjeva konzervatora. Ako se nešto ubrzo ne odluci i preuzme odgovornost za odluke moglo bi doći do kompletнog zastoja u radovima konstruktivne sanacije crkve. U tom slučaju izgubili bi se milijunski iznosi od fonda solidarnosti koji se moraju potrošiti do kraja svibnja slijedeće godine. Crkva bi time ostala nezaštićena i pri slijedećem jačem potresu bi se, prema konstataciji

statičara, urušila. Time bi i svi oni zahtjevi radi kojih su sada zaustavljeni radovi bili razlog da se uništi ne samo spomenik kulture, nego i duhovno nasljeđe koje je ovo mjesto stvorila stoljetna vjera hodočasnika. Ovo su ključni dani da svatko preuzme svoj dio odgovornosti, jer u suprotnome crkva će ostati zatvorena ne samo nekoliko godina, nego i desetljećima, a možda i zauvijek.

Bio bi veliki propust da naše svetište ostane samo jedan spomenik bez života jer radi toga nije niti sagrađeno, a obnavljano je i sačuvano kroz povijest nakon mnogih požara, razaranja i potresa. Nakon takvih teških vremena uvijek su nastajale nove prekrasne znamenitosti koje su postale dio duhovnog i kulturnog nasljeđa našega naroda i voljeli bi da se tako i nastavi.

Svi zajedno ovu situaciju predajemo našoj Zagovornici Hrvatske – Advocati Croatiae.

o. Antonio-Mario Čirko, župnik i upravitelj Svetišta

RUJAN

4. rujna

Danas su hodočastili u svetište i slavili župnu misu sjemeništarci Međubiskupijskog sjemeništa sa Šalate. Bilo ih je ukupno 13 s njihovim duhovnikom i rektorm Matijom Pavlakovićem.

5. rujna

Započela je trodnevница Maloj Gospo. Osobito je dojmljiv bio zadnji dan trodnevnice, kada je poslijе mise uslijedilo klanjanje pred Presvetim, koje je predmolio remetski župnik i vlc. Vjekoslav Kovač. Pjesmom su animirali Josip Ćulumović i prijatelji.

8. rujna

Proslavili smo Malu Gospu i imali svečanu procesiju s likom Gospe Remetske. Bilo je nekoliko tisuća vjernika. Posebno iskustvo, kao i na Malu Gospu 2021. godine.

10. rujna

Naša župa je danas hodočastila u svetište Majke Božje Karmelske – Gospa Svetogorska u Gerovu na poziv vlc. Ivana Markovića, upravitelja Svetišta i župnika s Kantride u Rijeci, vlc. Vjekoslava Kovača. Misu je predslavio remetski župnik, a pjesmom je animirao zbor. Prije toga posjetili smo župnu crkvu u samome Gerovu. Poslije smo zajedno s hodočasnicima s Kantride išli na ručak u Plešce, te posjetili staru vodenicu, a sve je završilo posjetom Brodu na Kupi i muzeju. Oko 18.00 sati krenuli smo prema Zagrebu.

11. rujna

Održan je Župni malonogometni turnir. Sudjelovalo je 6 ekipa. Nakon 10 godina stanke, sudjelovao je i remetski samostan koji su na kraju osvojili 4. mjesto. Prvo mjesto je ove godine osvojio Čret - Jazbina protiv Advocate. Budući da je prije finala pao jaki pljusak s tučom, teren je bio klizak te je finale odigrano samo kroz jedanaesterce.

Vlado Čutura, župljanin, napisati će u mailu toga istoga dana, između ostalog, slijedeće: »*Prije 23 godine. Koliko se ne varam ovo je devetnaesti koji je realiziran, pa je na godinu jubilarni. Prisjetim se jako dobro sastanka na kojem su sudjelovali Ivanka Stričević, Lujza Milovanović, Zlatko Šušnić, Nikola Gačić, Mirko Mamić i ja. Mirko i ja smo osmišljavali šport, a ostali su nam bili snažna podrška. Iz toga smo izvukli i dvije malonogometne katoličke momčadi, natjecanje srednjoškolaca u nogometu... Nastajanje crkvenog okteta, prepoznatljivost Remeta,*

jer je desetak godina Glas Koncila je bio pokrovitelj... Kad je zaživjelo ja sam se povukao... Čestitam svima koji su nastavili to plemenito djelo da se ljudi okupljaju u okrilju Crkve.«

16. rujna

Zajednica obitelji održala je svoju izbornu skupštinu koju je animirao duhovnik o. Ivan Pleše. Nakon uvoda duhovnika, o. Čirko je pozdravio prisutne, a potom je Goran Kanceljak sa strane Zajednice obitelji dao jednu kronologiju povijesti i prijedloge za budućnost. Potom se krenulo u biranje predstavnika bračnih parova: Kanceljaki,

Kadići, Marulići, Minđeki i Matkovići.

17. rujna

Danas su mladi iz naše župe otišli na Susret hrvatske katoličke mladeži u Bjelovaru.

23. – 24. rujna

Održana je konferencija Ljubav i poštovanje pod nazivom: »Zadrži smjer«. Danas su, možda više nego ikada, brak i obitelj ugroženi i napadnuti. Među supružnicima je sve više napetosti i nerazumijevanja, užurbanosti, nedostatka vremena jedno za drugoga i za djecu, neshvaćanja jedno drugoga, krivih i grubih riječi, »ludih krugova« gdje nekoliko dana ima slike, a nema tona. Što učiniti? Ostvaruju li se riječi vidjelice iz Fatime, s. Lucie dos Santos, da će se posljednja bitka voditi za brak i obitelj? Kako se boriti u toj bitci? I protiv koga se borim? Protiv supružnika?! Konferencija je otvorena za sve koji su u braku ili se pripremaju za brak. Ukoliko se ne može osobno doći, biti će

mogućnost sudjelovanja i online. Susret počinje 23. 9 u 17.45 sati i traje do 21 sat, te 24. 9. od 9 sati i završava oko 16 sati. Oba dana bit će misa za sve polaznike (i online prijenos), a na misi drugog dana susreta bit će obnova bračnih zavjeta za sve koji su u braku. Prije svake mise bila će i mogućnost ispovijedi. Uz to sve sudionike očekuje slavljenje Gospodina (Petar Buljan, Dom Molitve – Slavonski Brod), odlična predavanja vezana uz aktualne i važne teme iz područja braka i obitelji, molitva, svjedočanstva parova koji su prošli spomenute programe...

24. – 25. rujna

Održan je 1. remetski kreatorij. Više od 50-ero djece, 14 animatora i o. Nikola Grizelj obogatili su subotu i nedjelju radošću, radionicama, igrama i plesom. Ovo je prvo tako organizirano druženje. Uskoro započinju i redovite kreativne radionice u sličnom formatu, malo radionice i malo igre, jednom mjesечно subotom od 15 do 18 sati.

LISTOPAD

1. listopada

Na blagdan sv. Terezije od Djeteta Isusa – Male Terezije naša školska djeca pod večernjom Misom u 18.30 sati koju je predslavio remetski župnik o. Čirko, svečano su započeli vjeronaučnu godinu. Na kraju mise uslijedio je blagoslov ruža i školske djece.

2. listopada

Pod geslom misli sv. Male Terezije »U Božjim očima ništa nije maleno« priređen je duhovni susret roditelja ubijene djece u obrambenom Domovinskom ratu, obitelji hrvatskih stradalnika, hrvatskih branitelja i mučenika. U desetom duhovnom susretu hrvatskih branitelja i stradalnika, te drugom nacionalnom duhovnom susretu roditelja i obitelji ubijene djece u obrambenom Domovinskom ratu okupilo se više stotina vjernika iz svih krajeva Hrvatske i Bosne i Hercegovine, od Širokoga Brijega, Zadra, Slavonskoga Broda, Vukovara, Banovine. Predvođeni predstavnicima Zajednice udruga hrvatskih civilnih stradalnika, zatim županijskih predstavnika, brojnih braniteljskih udruga te hodočasnika prisustvovali su misnom slavlju koje je predslavio vicepostulator postupka mučeništva »Fra Leo Petrović i 65 subraće« fra Miljenko Mića Stojić, uz upravitelja Svetišta o. Antonija Marija Čirka te više svećenika.

5. listopada

Postavljeni su reflektori na župno igralište.

6. listopada

Povodom blagdana sv. Male Terezije, zaštitnice karmelske Prve katoličke osnovne škole, 6. listopada 2022. proslavio se Dan Škole. Misa se

slavila u Šatoru sastanka, a predslavio je mons. Giorgio Lingua, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj. Nakon mise održala se je školska priredba i podjela nagrada učenicima koji su postigli značajne odgojno-obrazovne rezultate. Na prostoru Duhovnog centra Sv. Ivana od Križa, potom je uslijedio zajednički domjenak, te nogometna utakmica između djelatnika Škole i roditelja.

8. listopada

U subotu (8. listopada) zaređen je za đakona u crkvi sv. Ivana XXIII., pape, u zagrebačkoj Dubravi od strane nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića br. Jakov Milić. Bilo je ukupno 13. đakona. U svojoj propovijedi kardinal se osvrnuo na čitanje Djela apostolskih (Dj 8,26-40) koje donosi poruku svakom od kandidata: »Ustani i pođi!« putem novog đakonskog poslanja. Na temelju čitanja iz Evanđelja po Marku (Mk 12,41-44), kardinal je pozvao novozaređene đakone da, po uzoru na siromašnu udovicu koja je »dala sav svoj imetak«, oni tako daruju svega sebe Gospodinu i Crkvi. Đakonskom ređenju prisustvovala su braća iz remetske zajednice, Jakovljevi roditelji i sestre s obitelji te drugi prijatelji i poznanici.

Br. Jakov od Križa (Milić) rođen je u Osijeku 17. travnja 1990. kao najmlađi od troje djece. Nakon završenog studija medicine i pripravničkog staža, ulazi u karmeličansku postulaturu u Somboru. Prve redovničke zavjete polaže 9. rujna 2017. nakon čega dolazi u Zagreb gdje započinje studij teologije kojega završava 2022. godine. Svoju đakonsku godinu služiti će u samostanu Gospe od Karmela u Splitu.

- Danas je hodočastila župa bl. Alojzija Stepinca iz Trnjanskih savica i to preko 100 školske djece sa nekolicinom roditelja i vjeroučitelja, te župnikom Antom Vukmanićem. Ovo im je već peto hodočašće. Iako im je župa osnovana 1999. godine još ni dan danas nemaju izgrađenu svoju župnu crkvu.

10. listopada

Od ponedjeljka (10. listopada) započinju svakodnevne mise na našoj filijali na Čretu. Preko tjedna počinje od 18.30, a nedjeljom je redovito u 9 i u 11 sati.

12. listopada

Započela je trodnevница Tereziji Avilskoj.

12. 10. (srijeda) i 13.10. (četvrtak):

17.45 Krunica i meditacija u Šatoru sastanka

18.30 Pjevana misa

14.10. (petak):

17.45 Krunica u Gospinom vrtu

18.30 Pjevana misa

Na sam dan blagdana mise su redovito subotom u 7.00; 10.30 i svečana u 18.30 sati. Taj dan je također

i Dan župe koji se poklopio s proslavom karmelske svetice.

19. listopada

Započelo se je s popločenjem ostatka Šatora sastanka nakon ljetne pauze.

22. listopada

Svetište su posjetili hodočasnici iz župe sv. Ante Padovanskog sa Kantride u Rijeci zajedno sa njihovim župnikom vlč. Vjekoslavom Koavačem. Hodočasničku misu u 11 sati predslavio je remetski župnik o. Čirko. Danas je i spomendan sv. Pape Ivana Pavla II., pa se je u propovijedi osvrnuo Osobito na njega.

- Održana je i kreativna radionica gdje mladi naše župe sa djecom stvaraju razne kreativne radove, međusobno se druže i igraju. Nakon prvog remetskog kreatorija, ovakovo druženje se pokazalo kao iznimno korisno i blagoslovljeno.

29. listopada

Danas su došli na hodočašće župljeni sv. Tri Kralja iz Kraljeva vrha. Molili su krunicu u Gospinom vrtu i sudjelovali na hodočasničkoj misi u 11 sati. Župnik je vodio prvi dan duhovne obnove u župi sv. Petra apostola u Ivanić Gradu na temu: »Vjerujem u život vječni«.

31. listopada

Iznimno zadnji ponедjeljak u mjesecu, 31. listopada bila je mogućnost bolesničkog pomazanja uoči svetkovine Svih Svetih. Redovito je prvog ponedjeljka u mjesecu. Nagovor prije molitve krunice bio je na temu: »Smrt nije kraj«.

STUDENI

1. studenoga

Molitvena zajednica »Mali molitelji Bezgrešnog Srca Marijina« od 1. studenog (utorak) počinje svakodnevno moliti krunicu u 20 sati u Gospinom vrtu. Moli se na sljedeće nakane:

Ponedjeljak - Duhu Svetom

Utorak - za bolesne na duhu, duši i tijelu

Srijeda - za domovinu

Četvrtak - za papu, svećenike i duhovna zvanja

Petak - za mlade

Subota - za nerođene i parove koji ne mogu imati djecu

Nedjelja - za obitelj

16. studenoga

Od ove nedjelje započeli su »Susreti u sjenicu« za srednjoškolce (ispred Duhovnog centra).

Organizira se druženje isповijed, misa, nogomet i druge aktivnosti s našim bogoslovima. Organizator je o. Zlatko Pletikosić i braća bogoslovi.

- Danas je na nedjeljnim misama najavljeno župno hodočašće u Svetu Zemlju od 14. do 23. studenog 2023.

26. studenoga

Zajednica obitelji je objavila inicijativu:

ADVENTSKE OBITELJSKE MOLITVE SUBOTOM

Drage obitelji,

Pred vratima nam je još jedno došašće - vrijeme radosnog iščekivanja rođenja našega Spasitelja i vrijeme priprave duše za drugi Kristov dolazak. Jako je važno da obitelj u toj pripravi bude zajedno jer i djeca trebaju vrijeme iščekivanja i tištine. Dok u svijetu već sve 'viče' lampice, darovi i kolači, ne zaboravimo da nas Crkva poziva da uđemo u tišinu svoje duše i potražimo Njega - Spasitelja svijeta koji je rođen za nas.

Zato vas pozivamo da se ovog došašća pridružite zajedničkoj obiteljskoj adventskoj molitvi koja će se održavati svake subote u dvorani Duhovnog centra, a prvi susret nas očekuje ove subote, 26.11.2022., s početkom u 19:15 sati.

Dođimo svi i ironimo zajedno s djecom u iščekivanje i otkrivanje otajstva Isusovog dolaska...

Vidimo se u Remetama!

Božji blagoslov svima!

28. studenoga

Započele su zornice u 6 sati. Prepuni Šator sastanka u ranojutarnji sat. Zornice prenosi Laudato TV i HKR.

Marina Domić

Sluša svakoga, jer svaka osoba je Božji dar

- »Vjera mi puno pomaže u životu. S Božjom pomoći i podrškom obitelji te odličnim kolegicama i kolegama na poslu i prijateljima život je puno ljepši, skoro savršen«.

Vsvakoj zajednici su brojne »karike u lancu« koje sudjeluju u svakidašnjem životu, bilo kroz priču, usluge, razumijevanja osoba koja traže svoju svakidašnjicu. Među njima je Marina Domić koja je rođena u Banjoj Luci, a svoju svakidašnjicu dijeli svakim danom s remetskim stanovništvom. Radi u trgovini na Vincu u kojoj kruh svakidašnji zarađuje, a istodobno i dijeli kao trgovkinja. »U Hrvatskoj sam od 1995. i kao trgovac radim 23 godine«, navodi samozatajna i uvijek nasmiješena Marina. »U trgovini 'Gavranović' već sam 10 godina i u ovom prelijepom kvartu radim već pet godina. U Remetama sam, a povremeno sam i na Gornjem Bukovcu. Tu sam upoznala jako dobre ljudе, to

su dobri ljudi. Međusobno smo se upoznali i s brojnim od njih stekla sam povjerenje. Tako mogu reći da je većina njih izvrsna, imaju razumijevanje i za nas koji dolazimo tu i radimo u uslužnim djelatnostima. Mogu reći da sam se na neki način tu uklopila i osjećam se prihvaćena.« Nadalje, trgovkinja Domić koja radi na Vincu ističe da svaki posao ima svoje pozitive i negative izazove, ali stvar je kako sebi čovjek sve posloži u životu. »Od svakoga nešto naučim i svatko me oplemeni svojom pričom, jer svaka je osoba posebna. Ona je Božji dar i tako je gledam«, kaže trgovkinja Domić.

Marina je posebno prepoznatljiva po ljubaznosti, na što kaže: »Nastojim biti ljubazna, saslušati svakoga kupca bilo to hvalisanje ili pak neki problemi. Već sam dugo tu pa se poneki i dođu iskukati o svojim problemima. Ja ih pažljivo poslušam ako im to čini olakšanje.« Kao vjernica ističe da u okružju remetskoga svetišta, ali i od usadene vjere to joj puno pomaže. »Vjera mi puno pomaže u životu. S Božjom pomoći i podrškom obitelji odličnim kolegicama i kolegama na poslu i prijateljima život je puno ljepši, skoro savršen«, zaključuje ljubazna Marina s Vinca.

Vlado Čutura

SUSRET HRVATSKE KATOLIČKE
MLADEŽI U BJELOVARU

Unatoč kiši i hladnoći »Gore srca«

Mladi remetske župe predvođeni o. Zlatkom Pletikosićem sudjelovali su na Susretu hrvatske katoličke mladeži u Bjelovaru. U zajedništvu s mladima iz susjedne župe sv. Mihaela u Gračanima, uputili su se 17. rujna prema Glogovnici, mjestu pored Križevaca. Tamo ih je dočekao župnik Ivan Črnec i mladi iz župe. Mladi iz Remeta s ponosom su izveli igrokaz o povijesti remetske župe,

a mladi iz Gračana otpjevali su pjesmu o svojoj župi. Nakon predstavljanja, uslijedio je program koji su pripremili domaćini. Nakon ručka, krenuli su zajednički u Bjelovar.

U centru grada bili su postavljeni štandovi na kojima se moglo saznati više o redovničkim zajednicama, a u središtu parka mladi su animirali sudionike pjesmom i plesom. Oko 15 sati formirala se procesija prema stadionu gdje je slavljena misa koju je predslavio bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak. Unatoč kiši i hladnoći, srca su bila uzdignuta, kao što je rečeno i u geslu SHKM-a - »Gore srca«.

Ustrajnosti uz Božju pomoć

Mladi remetske župe sudjelovali su 10. i 11. rujna na tradicionalnom 20. hodočašću mladih Zagrebačke nadbiskupije u Mariju Bistrigu. Geslo Hodočašća bilo je »Jer velika mi djela učini Svesilni, sveto je ime njegovo!« Te riječi Blažene Djevice Marije potaknule su na razmišljanje o zahvalnosti i velikim djelima koja Bog čini u našem životu, u životu naše župe i nadbiskupije.

Katehezu je održao vlač. Zoran Grgić Grga, povjerenik za mlade Bjelovarsko-križevačke biskupije. Potaknuo je sudionike da preispitaju kome pripada njihovo srce i pozvao na sudjelovanje na Susretu hrvatske katoličke mlađeži koji se održao u Bjelovaru tjedan dana kasnije.

Nakon svjedočanstva hrvatskog paraolimpijca Pavla Jozića koji je govorio o ustrajnosti uz Božju pomoć, nastavljen je program uz pjesmu i ples. Subotu su zaključili cjelonoćnim klanjanjem pred Presvetim, gdje su mladi remetske župe animirali jedan sat klanjanja u noći.

U nedjelju su, zajedno s vjernicima Zagrebačke nadbiskupije, sudjelovali u zavjetnoj misi koju je predstavio kardinal Josip Bozanić. Nakon mise, krenuli su pješice do Zlatar Bistrice te vlakom do Zagreba.

Taizé – molitva u Remetama

U nedjelju 16. listopada u «šatoru» sastanka održala se Taizé molitva. To je bila prva u nizu mjesečnih pripremnih molitvi za Novogodišnji susret u Rostocku Njemačkoj. Na molitvi je sudjelovao i br. Ulrich iz zajednice Taizé koji je bio u posjetu Hrvatskoj. Zajedno se molilo i razmatralo Božju Riječ, a nakon molitve uslijedilo je druženje uz topli čaj.

S Taizé molitvama nastavljamo i nakon susreta u Rostocku, pa pozivamo sve da nam se pridruže.

ADVENT - DOŠAŠĆE!

Radosni smo svi mi djeca i naše obitelji. Doma palimo svijeće u adventskom vijencu: zajedno se molimo, pričamo, čitamo Bibliju, pjevamo. Veselimo se sv. Nikoli. Sadimo pšenicu, njegujemo je i svaki dan promatramo kako raste, raste da nam za Božić lijepo izraste.

Vjeroučenici drugih razreda

BOŽIĆ!

Učimo na Vjeronauku iz Biblije, da su proroci pričali – pripovijedali ljudima kako će doći novi Kralj, Mesija – koji će ljudima donijeti: mir, pravdu, ljubav, radost, sreću, oproštenje.

Vjeroučenici šestih razreda

RODIO SE MESIJA SVIJETA!

ZVIJEZDA repatica najavila je rođenje NOVE LJUBAVI – ISUSA, koji želi da svi ljudi svijeta budu sretni.

Radost u svijetu, rodio se novi KRALJ koji će spasiti cijeli svijet. Veselimo se i radujmo se, Isus se rodio.

Isusovo rođenje svijetu je donijelo NOVU LJUBAV, ljubav koja želi da svi mi DANAS budemo sretni, dobri, zdravi, volimo svoje roditelje, bližnje. Da budemo marljivi učenici, dobri Isusovi prijatelji i da lijepim ponašanjem, učenjem, volimo Boga, svoje bližnje i našu Domovinu.

MI vjeroučenici želimo da i danas Betlehemska ljubav Isusa, Marije i Josipa zasja u svakom našem obiteljskom domu.

Vjeroučenici osmih razreda

ZLATNI, vjenčani 1972.

Stipe Pašalić i Angela Azinović, Rudolf Miholić i Jelena Burić, Žibert Albin i Marija Stjepan Kopoljar, Hinka Petranjek i Ljubica Komarec, Srećko Pernar i Nada Zvonarić, Josip Šikić i Ana Hrači, Ivan Tretinjak i Biserka Kuleš, Rudolf Kletuš i Štefica Seljan, Zvonimir Gržina i Marijana Ivrlač, Lovro Kendel i Štefanija Mihetec, Stjepan Kolarić i Ivana Mihetec, Josip Lešković i Đurđa Pavlek, Josip Ivanić i Olgica Bonić, Filip Sušilović i Draška Šošić, Franjo Borošak i Milica Opačić, Ante Šimunović i Biserka Kramer, Miroslav Toboršak i Slavica Renković, Rudolf Novosel i Zlata Mihetec, Nikola Slovinac i Nevenka Živolić, Ivan Zaradić i Biserka Lesić, Jakov Božan i Anka Herceg, Branimir Kranjec i Marija Križanec, Vladimir Frtalj i Dragica Tisoj, Josip Škvorc i Đurđica Klanjčić, Milivoj Šepac i Veronika Salopek, Josip Surop i Slavka Ležaić, Josip Marinić i Zorica Perčić, Dragutin Pašiček i Aleksandra Elizabeta Engl, Josip Težak i Danica Fizir, Milan Cvjetičanin i Branka Mihetec, Vlatko Antun Sabljić i Mirjana Bešić, Stjepan Šarić i Đurđa Ferenčaković, Stanislav Švigin i Josipa Šafar, Josip Brkić i Marija Pilar, Eduard Jagarinec i Jadranka Kašnar, Stanislav Bolanča i Zdenka Jurčić, Marijan Ivan Šelendić i Zdenka Bajić, Marijan Maltar i Tereza Ferčec, Milan Marković – Šipuš i Marija Antolić – Mezin, Marijan Šega i Gordana Bačić, Milan Šušnić i Nada Marija Josipa Velemirović, Stjepan Ružđak i Irena Brezina.

SREBRNI, vjenčani 1997.

Karlo – John Lasić i Višnja Peršin, Dražen – Antun Mamić i Tihana Pašalić, Mirko Lukić i Biserka Stančin, Darko Hren i Sanja Jadranka Supina, Kristijan – Mihael Panovski i Ivona Kolarić, Damir Džolić i Marijana Lozančić, Mladen Šelendić i Iva Grahek, Silvio Matić i Renata Puljčan, Vladimir Atlija i Vesna Lavrnja, Juroslav Dragun i Ružica Landek, Vladimir Ivan Maskalan i Božena Gerovac, Saša Mišković i Sanja Tišljar, Ivo Radman i Marina Raos, Bono Akalović i Darinka Miličević, Igor Martinko i Jadranka Pavlić, Marko Dušak i Željka Grivičić, Damir Josip Rančković i Dragana Komlenić, Damir – Ivica Dominko i Antonela Palić, Boris Vujičić i Davorka Križanac, Michael Roland Markota i Iva Monika Topić, Denis Puljić i Sanja Žunić, Petar Tipurić i Mira Tolić, Robert Jurenec i Marina – Martina Vanjorek, Grgo Kutleša i Sanja Batur, Ladislav Ilčić i Marija – Lidija Plazibat, Josip Šarić i Irma Križanac, Ivan Jergović i Tajana Bešenić, Franjo Matković i Ana Dadić, Slavko Ivanda i Ilka Tadić, Darko Bešić i Ana Pašalić, Mario Fabijanić i Ana Topolovec, Marko Tipurić i Gordana Jurić, Robert Fijačko i Daria Dajčić, Krešimir Flegar i Nives Drusany, Željko Korman i Irena Pračić, Tihomir Kordić i Renata Herceg, Dražen Loucki i Milena Tešić, Tomislav Margetić, Darinka Salamon, Josip – Marijan Beranek i Katica Dujić, Dražen Pavičić i Marina – Slavica Horvat, Robert – Josip Bubaš i Dijana – Marija Đurić, Slavko Luketić i Dubravka – Ankica Živatović, Robert Pfarrer i Lidija – Katarina Kušter, Stjepan Čemerin i Irena Bigor, Jurica Banić i Katarina Grabrovec.

IZVADCI IZ MATICE ŽUPE /od 9. srpnja do 27. studenog 2022./

KRŠTENI

Gita Ferara, Maja Demšić, Mila Marie Šebetić, Mikkel Nico Uzun, Matej Pajan, Veronika Jelinić, Tin Žerjav, Eleonora Majstorović, Ema Vujica, Ante Bekavac, Joško Matković, Ante Kolak, Lea Znidarčić, Nikola Marijan Vukičević, Mila Terezija Čović, Vid Šaravanja, Nera Dora Radas, Ema Delalić, Hana Jarak, Danijel Manjkas, Maks Patrik Lampl Toma Brnadić, Helena Drača, Frano Donat Pavelić, Julia Maržić Sobotnjak, Iva Jurković, Neva Marija Horvat, Maximilian Emanuel Čirko, Viktor Antunović, Gabrijela Jakopović, Petar Brkić, Moses Jannai Brown.

VJENČANI

Philipp Bartholomäus Ciciliani i Spphe Wolsfeld, Tomislav Zeba i Marija Cvetko, Oriol Ondatequi Sanchez i Ana Nikolić, Denis Šabanović i Mateja Jakupec, Luka Pajan i Chiara Paver, Robert Marš i Nikolina Masle, Sandro Majstotrović i Ana Rubinić, Ante Kraljević i Marta Glamuzina, Matija Hranilović i Petra Oreč, Luka Štimac i Kana Nikolina Kovač – Mihaljčević, Zvonko Milas i Darka Tomkić, Josip Protulipac i Jasmina Škoda, Luka Kakarigi i Kristina Bekavac, Petar Tudurović i Petra Mihetec, Antonio Božić i Anja Igrec.

UMRLI

Franjo Hrboka, Nada Vodopivec, Ružica Pavičić, Milada Kolaček, Vladimir Biondić, Maja Petrović, o. Đuro Filipović, Nada Devčić, Nevenka Pucko, Mario Kramer, Đuro Gabrić, Branko Dabac, Daniela Večerić, Milka Milić, Stjepan Mihetec, Marija Birko, Leopold Rusan, Štefa Vaistina, Bartolomej Lamešić, Petar Barišić, Tomo Maltarić, Ruža Krstanović, Josip Korman, Đurdica Bradaška, Ružica Pavlić, Ana Zidić, Zlata Bursać, Dragica Kovač, Stjepan Pavlek, Slavko Pisuljak, Kornelija Peter, Dražen Belinić, Eva i Mia Vugdelija, Antun Vranović.

Hrvoje Habljak

Fotografirao: Šime Lugarov